Τά σκυλάκια
τού Παύλου
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ
ΤΕΥΧΟΣ 9ο

Σ Τ Ε Κ Ι Φ.Λ.Σ.

Το στέκι της παλιάς ΦΛΣ ξανάνοιξε φέτος τις πόρτες του, ανακαινισμένο, για να συνεχίσει την τετράχρονη παρεμβατική πορεία του στο Α.Π.Θ αλλά και στη Θεσ/νίκη. Ετσι, ενώ λειτουργεί από το πρωί ως το βράδυ, ως καφενεδάκι με τις γνωστές αχτύπητες τιμές του (τιμές κόστους) λειτουργεί παράλληλα, και ως στέκι ομάδων , συνδικαλιστών και μη, που δρουν τόσο στη ΦΛΣ όσο και σ'άλλες σχολές. Να θυμηθούμε τους Αυτόνομους του Ιστορικού -Αρχαιολογικού, τους Αυτόνομους ΦΠΨ,την έκδοση του " Κιβώτιου ", την ομάδα για τη Λέρο, το Βαθύ Μπουντρούμι της Ιατρικής , το Ειλητάριο λόγου και Οικολογίας, τη ομάδα αλληλοβοήθειας για άτομα με ειδικές ανάγκες την ομάδα συναυλιών, (3Χ4) η οποία προς το παρόν απουσιάζει και φυσικά το περιοδικό που κρατάτε (Σκυλάκια του Παβλώφ). Θα μας βρείτε όπως πάντα στην αίθουσα 9 του παλαιού κτιρίου. Οσοι πιστοί....

ΣΚΥΛΟΣΧΟΛΙΑ

Σ'αυτό το τεύχος εγκαινιάζεται για πρώτη φορά η κοσμική στήλη των "Σκυλιών του Παβλώφ".

Μου ανατέθηκε αυτή η δραστηριότητα εξαιτίας της ευρέως αναγνωρισμένης κριτικής μου σκέψης και διορατικότητας, όπως επίσης και του τίτλου που έξια μου αποδόθηκε ως "αποτυχημένης κουτσομπόλας".
Έτσι λοιπόν:

Τον περασμένο Ιούλιο "χάσαμε" δύο από τα σκυλάκια του Παβλώφ από παθιασμένο ερωτικό ατύχημα. Πρόκειται για την Μαρία Βασιλείου (διακεκριμένη σκιτσογράφο και επίτιμο μέλος της γραφιστικής ομάδας του περιοδικού) και για τον Ανέστη Μυστακίδη (κοινώς Φιδέ ή Χυδαίο Φίδι) ποιητή-συγγραφέα και επίσης επίτιμο μέλος της ομάδας σκαφίματος και δεντροφύτευσης.

Δύο ανταποκριτές μας που παρεβρέθησαν στην τελετή βεβαιώνουν ότι η νύφη δεν πάτησε το πόδι του γαμπρού και ότι όντως παράνυφος της νύφης ήταν η Γάτα Αφροδίτη, θετή κόρη του ζευγαριού.

Έκτοτε το νεαρό ζευγάρι ζει στη Θεσ/νίκη ανατρέφοντας τα νεογέννητα εγγόνια του, γιατί όπως φαίνεται οι ευχές που δέχθηκε το ζεύγος δια "βίον ανθόσπαρτον" και καλούς απογόνους πιάσαν τόπο στην Αφροδίτη που τους χάρισε 5 γλυκύτατα γατάκια.
Άντε παιδιά και στα δικά μας.

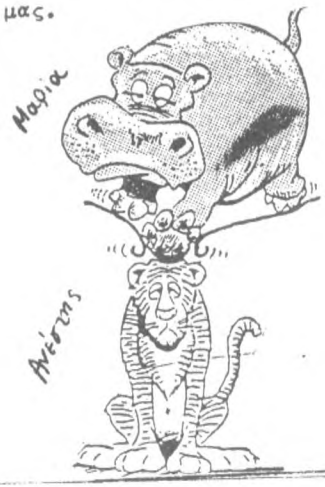

Αξιόπιστες πηγές αναφέρουν ότι το πρώην ηγετικό στέλεχος των "Σκυλιών" Γεράσιμος Ρεπάσος (γνωστός και ως Ιγνάτιος Φόβιος ή Ευγένιος Κωλοσβερδόνης) πήρε σύνταξη και επέστρεφε στα πάτρια εδάφη

Δεν πρόκειται δια απαγωγή αλλά δια ηθελημένη απομάκρυνση του παραπάνω εξαιτίας της σφοδρής του επιθυμίας να απομονωθεί εις την επαρχία του Μεσολογγίου μετά της καλής του Ματίνας ..... δια να υποβοηθήσουν τον νεοεκλεγέντα πρόεδρο και θείο του Γεράσιμου να εδραιώσει ολοκληρωτικά τα προγράμματα του οικοτουρισμού.

Καλή τύχη φίλτατοι και χαιρετίσματα στην ανερχόμενη δυναστεία Ρεπάσου.

Μια καινούργια μορφή γραπτού λόγου ξεπροβάλει εις το Προσκήνιον του Στεκιού. Πάσα η Ανθρωπότητα καλωσορίζει την ευεργητική και ζωτικής σημασίας δημιουργία του Ειληταρίου (τετρασέλιδο) που εκδίδεται κάθε 15 μέρες από 3 ήδη γνωστά μέλη των Σκυλακίων κι έναν νεοφερμένο μαθητευόμενο μάγο τον κ. Βασίλη Μοναστηριώτη γεννηθέντα το '71. Ο κ. Μοναστηριώτης είναι ένας πολλά υποσχόμενος νέος στον οικολογικό-εναλλακτικό χώρο. Έγινε ιδιαίτερα γνωστός από την πρωτοβουλία του για την ίδρυση της ομάδας για την προστασία της Ερριέτα-Ερριέτα.

Χαιρετίζουμε με ευγνωμοσύνη και τις δύο προσπάθειες.

Ο κ. Μοναστηριώτης από αποχαιρετιστήριο πάρτυ του Φώτη στο Στέκι

Ο Χαρβάτης Αδαμάντιος-προσφιλής και περιζήτητη αρρενωπή ύπαρξη του Στεκιού-δήλωσε πρόσφατα σε προσωπική του συνέντευξη ότι δεν σκοπεύει να δεσμευτεί αισθηματικά αυτόν τον καιρό επειδή αποφάσισε να κάνει ανακαινίσεις με σκοπό να ακολουθήσει τις Νικηφόρειες θεωρίες. Όσες Αδαμοερωτοχτυπημένες υπάρχετε αργείτε και μην προσεύχεσθε.

ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΑΣ

Στατιστική έρευνα αφόγου επιστημονικού κύρους διατύπωσε και τεκμηρίωσε το αξίωμα ότι το Στέκι είναι ο μοναδικός χώρος της ΦΛΣ στον οποίο είναι συγκεντρωμένες οι πιο ενδιαφέρουσες, καλλιεργημένες, όμορφες, τρελές (αυτό για μένα) γυναίκες. Συγκεκριμένο ποσοστό: 15 στις 10.

Αντίστοιχα, παρόμοια έρευνα έδειξε ότι δεν ισχύει το ίδιο για τον αρσενικό πληθυσμό του Στεκιού. Το ποσοστό στους άντρες είναι 3%. (ο συμβολικός αριθμός)

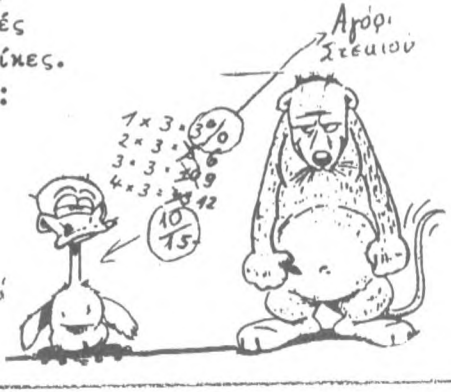

GUEST STAR της κοσμικής μου στήλης σήμερα είναι ο .....
.... ποιος άραγε;

Και φυσικά δεν θα μάθετε.

Πώς θα υπάρχει αγωνία;

Είναι καστανός, πάντα αναμαλλιασμένος, το τελευταίο του κούρεμα αρκετά πετυχημένο. Γνωστός στον διεθνή χώρο από την δημιουργική του συμβολή στον χώρο της αφισσοκόλλησης. Είναι αυτός που διαμόρφωσε τη φράση: "Αμάρτησα γιατί το παιδί μου" στο: "Αφισσοκόλλησα για ένα παντελόνι". Μέλος παρεμβατικής ομάδας, στην οποία υπάρχει μόνο ένα κορίτσι. Φοιτητής τεχνοκρατικής σχολής.

Φιλόδοξος, χωρίς καμία, μα καμία ντροπή, ο ιδανικός σύντροφος για γυναίκες που ξέρουν τι έχουν να χάσουν. Ατυχής ομοιότητα με τον Μίκυ Ρουρκ, πολύ ατυχής. Έντονη αγωνιστικότητα και βλακεία, εκφρασμένη με έξυπνο τρόπο. Βρείτε τον και κερδίστε τον.

[Για να σας διευκολύνω βάζω και μια πρόσφατη φωτογραφία του. Τώρα πια δεν νομίζω να δυσκολευτείτε.]

(Στ' αλήθεια τώρα, μια που αξίζει τον κόπο, όσες ενδιαφέρονται να γράφουν στη διεύθυνση:
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΚΥΛΑΚΙΑ ΤΟΥ ΠΑΒΛΟΦ
ΣΤΕΚΙ ΦΑΣ.
Για τη κοσμική στήλη)

Ο ΘΕΡΜΑΙΚΟΣ ΚΟΛΠΟΣ ΑΡΓΟΠΕΘΑΙΝΕΙ

Η γεωγραφική θέση και η φυσική της διαμόρφωση κατατάσσουν τη Θεσσαλονίκη ανάμεσα στις ομορφότερες μεγαλουπόλεις της χώρας μας. Ωστόσο, και αυτή όπως και τα υπόλοιπα αστικά κέντρα, αντιμετωπίζει σημαντικά οικολογικά προβλήματα. Η πολεοδομική της διαμόρφωση που δικαιολογεί το χαρακτηρισμό της ως "τσιμεντούπολη", η επέκταση της πόλης προς το δάσος του Σέιχ Σου, το νέφος που είναι ιδιαίτερα έντονο στην κεντρική και δυτική πόλη, το πρόβλημα της υδροδότησης, το κυκλοφοριακό, η έλλειψη πάρκων πρασίνου καθώς και η καταστροφή των ήδη υπαρχόντων, είναι μερικά από τα προβλήματά της. Το σημαντικότερο ίσως, απ'όλα είναι η ρύπανση του θερμαικού κόλπου.

Με βάση τις μελέτες του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης, το μέγεθος της ρύπανσης έχει ξεπεράσει κατά 3 φορές τη δυνατότητα αυτοκαθαρισμού του κόλπου. Το πρόβλημα είναι αρκετά έντονο στον Εσωτερικό κόλπο, στον οποίο παρατηρείται αξωνική ζώνη έκτασης από την περιοχή Διαβατών ως τον Λευκό Πύργο. Πανεπιστημιακές μετρήσεις απέδειξαν ότι το διαλυμμένο οξυγόνο στη ζώνη αυτή αλλά και στον υπόλοιπο κόλπο, είναι αρκετά περιορισμένο ενώ ιδιαίτερα αυξημένα είναι τα βαρέα μέταλλα, οι τοξικές ουσίες και τα θρεπτικά άλατα. Στη διατήρηση της ρύπανσης αυτής συντελεί και η ίδια η μορφολογία του θερμαικού, εφόσον ο τελευταίος εισχωρεί στην ξηρά, και σχηματίζει τρεις κολπίσκους: τον Εσωτερικό, τον Κεντρικό και τον Εξωτερικο. Οι τρεις αυτοί κολπίσκοι συνδέονται μεταξύ τους με στενά περάσματα και έτσι καθίσταται πολύ δύσκολη η διασπορά της ρύπανσης και η ανακύκλωση του νερού.

Ειδικότερα, τον θερμαικό τον ρυπαίνουν 80.000 m3 αστικά λύματα που καθημερινά διοχετεύονται σε αυτόν μέσω των αποχετευτικών αγωγών, ποταμών και χειμάρων. Βέβαια για ν'αντιμετωπιστεί το αποχετευτικό πρόβλημα της Θεσ/νίκης, άρχισε η κατασκευή Κεντρικού Αποχετευτικού Αγωγού έκτασης, από την Ανατολική όχθη του Γαλλικου ποταμού ως την περιοχή της Νομαρχίας, συνολικού μήκους περίπου 16 χλμ. Ο αγωγός αυτος μπορεί να συγκεντρώνει τα λύματα από όλες τις περιοχές της πόλης και να τα μεταφέρει για βιολογικό

καθαρισμό, στον Σταθμό Βιολογικού καθαρισμού, στην Ανατολική όχθη του Γαλλικού ποταμού. Ο σταθμός περιλαμβάνει σχάρες, αμμοσυλλέκτη, λιποσυλλέκτη, δεξαμενή αερισμού, πρωτοβάθμια καθίζηση και σύστημα επεξεργασίας της λάσπης. Ο σχεδιασμός του έργου προέβλεπε ως τελικό αποδέκτη τον Αξιό. Υστερα όμως από αντιδράσεις του Τεχνικού Επιμελητηρίου, Πολιτικών και Πανεπιστημιακών φορέων για τον κίνδυνο καταστροφής του υγροβιότοπου στο Δέλτα Αξιού-Αλιακμονα-Λουδία, το έργο έχει παγώσει και τα αστικά λύματα συνεχίζουν να ρυπαίνουν τον θερμαικό.

Πηγή μόλυνσης δεν είναι μόνο τα αστικά λύματα, αλλά και τα διάφορα φυτοφάρμακα και λιπάσματα που μεταφέρονται από τα χωράφια μέσω των χειμάρρων και των ποταμών στη θάλασσα. Οταν τα φυτοφάρμακα και τα λιπάσματα χρησιμοποιούνται σε μεγαλύτερες από τις αναγκαίες ποσότητες, δεν απορροφούνται από τα φυτά και παρασύρονται είτε με το νερό της βροχής είτε με το πότισμα στον κοντινότερο χείμαρρο ή ποταμι. Αποτέλεσμα της συγκέντρωσής τους στο θερμαικό κόλπο είναι η θανάτωση και η παραμόφωση των θαλάσσιων ζωικών και φυτικών οργανισμών. Ευθύνονται για τη ανάπτυξη ευτροφισμού και την εμφάνιση πλαγκτόν, ειδικά κατά τους καλοκαιρινούς μήνες. Είναι αναγκαίο να σημειωθεί εδώ ότι η ρύπανση που προέρχεται από τη γεωργία μπορεί να αποφευχθεί με το να δωθούν κίνητρα για βιολογικές καλλιέργειες, με περιορισμένη χρήση φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων και τέλος με τη βελτίωση των καλλιεργειών ώστε να χρησιμοποιείται λιγότερο νερό.

Στα 80.000 m3 αστικα λύματα και στις ποσοτητες φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων που ρυπαίνουν καθημερινά τον θερμαικό, προστίθενται 60.000 m3 βιομηχανικών αποβλήτων. Στα 60.000 m3 βιομηχανικών αποβλήτων δε, συμπεριλαμβάνονται τα χημικά απόβλητα των 10.000 βιοτεχνιών που λειτουργούν στη θεσ/νικη. Οσο αφορά τις βιομηχανίες, παρότι είναι υποχρεωμένες από το νόμο να περνούν τα απόβλητά τους από βιολογικό καθαρισμό και κατόπι να τα διοχετεύουν στον κόλπο, οι ιδιοκτήτες των βιομηχανιών αδιαφορούν για τη μη σωστη λειτουργια και για την απουσία, συχνά, των μηχανισμών βιολογικού καθαρισμου. Ευθύνες θα πρέπει να επιρριπτουν πέρα από τους ιδιοκτήτες και στο κράτος, για την

έλλειψη φορέα ελέγχου των βιολογικών καθαρισμών στις βιομηχανίες καθώς και στην ελλιπη νομοθεσία που αφηνει "παραθυράκια" για τους παραβάτες.

Εξίσου σημαντικη πηγή μόλυνσης του θερμαικού κόλπου είναι τα διαφορα πετρελαιοειδή και πετροχημικά προιόντα. Κατά τις φορτοεκφορτωσεις των δεξαμενόπλοιων, συχνά υπάρχουν διαρροες πετρελαίου, ενώ πολλά από τα πλοία που επισκευάζονται στο λιμάνι διοχετεύουν παράνομα το έρματος τους στη θάλασσα. Έτσι, σχηματίζονται πετρελαιοκηλίδες μικρών ή μεγάλων διαστάσεων, οι οποίες πέρα από το ότι είναι αντιαισθητικές για το φυσικό τοπίο, καταστρέφουν την πανίδα και τη χλωρίδα. Ομως το πρόβλημα της ρύπανσης από το πετρέλαιο συνεχίζεται και με τα πετροχημικά προιόντα. Ο θερμαικος είναι ο τελικος αποδέκτης των απορρυπαντικών και των κάθε είδους πλαστικών. Τόσο το πετρέλαιο όσο και τα πετροχημικά δεν είναι ανακυκλώσιμα, με αποτέλεσμα να συσσωρευονται στην επιφάνεια του νερού και να μην επιτρεπουν τον εμπλουτισμό του με οξυγόνο, απαραίτητο στοιχείο το τελευταίο, για κάθε μορφή ζωής.

Η ρύπανση αναμφισβήτητα έχει πάρει τραγικές διαστάσεις, αλλά μαζί με αυτη και η ανευθυνότητα των αρμόδιων φορέων καθως και η προσωπικη μας αδιαφορια. Μηπως θα είμαστε υπερβολικοί να πούμε ότι ο θερμαικός αργοπεθαίνει εξ αιτίας μας;

Ηρακλής
Σημαιοφορίδης

Ως γνωστόν για πέμπτη συνεχή εβδομάδα η σχολή Καλών Τεχνών της θεσ/νίκης παραμένει κλειστή και δεν ανακοινώνει τα αποτελέσματα των εισητηρίων εξετάσεων της Σχολής που έγιναν στις αρχές Σεπτεμβρίου.

Στην απόφαση αυτή, ο Σύλλογος καθηγητών και φοιτητών της σχολής οδηγήθηκαν ομόφωνα λόγω το οξυμένου κτιριακού προβλήματος.

Η λειτουργία της Σχολής Κ. Τεχνών τόσα χρόνια επαφίετο στο μεράκι και την αντοχή του διδακτικού προσωπικού και των φοιτητών της Σχολής.

Τα εργαστήρια της Σχολής καθώς και η μοναδική αίθουσα θεωρητικών μαθημάτων στεγάζονται μέσα σε προκατασκευασμένες παράγγες αμιάντου, οι οποίες μετά τις φθορές τόσων ετών καθιστούν την κατάσταση όχι απλώς απαράδεκτη αλλά και επικίνδυνη για τη ζωή των διδασκομένων και διδασκόντων.

Αυτή τη στιγμή όμως η αγανάκτηση από την αδιαφορία του υπουργείου και του Α.Π.Θ. εξαντλεί κάθε αντοχή.

Υπό την πίεση των γεγονότων και με πλήρη συνείδηση των ευθυνών μας, αποφασίσαμε ομόφωνα με σκοπό να προστατέψουμε την ακεραιότητα, το στοιχειώδη αυτοσεβασμό και την ουσιαστική αναβάθμιση του τμήματος και προβήκαμε στην αναστολή των λειτουργιών της Σχολής μέχρι να αντιμετωπιστούν τα αιτήματά μας θετικά, χωρίς αόριστες παραπλανητικές και μη υπεύθυνες απαντήσεις.

Θεωρώντας τα σκουπίδια στους δρόμους αναλόγως ρυπογόνα με τα σκουπίδια της αισθητικής ζωής και επειδή η αναγέννηση της αισθητικής του τόπου προϋποθέτει την επικουρία της πολιτείας, ζητάμε άμεση εκτίμηση της κατάστασης της εικαστικής παιδείας και τη συμπαράσταση πάντων στον αγώνα μας.

Φοιτητικός Σύλλογος
Σχολής Καλών Τεχνών Θεσ/νίκης
Τμήμα Εικαστικών & Εφαρμ. Τεχνών

Από το σκοτάδι...στο κενό
(ή η εξέγερση των φυλακισμένων)

Με την ευκαιρία των εξεγέρσεων στις φυλακές, βγήκαν στο φως πολύστηλα άρθρα, συνεντεύξεις, έρευνες ξεχασμένες σε σκονισμένα συρτάρια.

Οι φυλακισμένοι ζητούν καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τροποποίηση ή εφαρμογή (ήδη ψηφισμένων) νόμων με σκοπό την ισότιμη αντιμετώπιση των κρατουμένων από τη Δικαιοσύνη και την κατάργηση νόμων που ευνοούν την εκμετάλλευση των κρατουμένων και το χαφιεδισμό, διαχωρισμό των κρατουμένων, ευνοϊκότερη μεταχείριση στους τοξικομανείς και τους φυχασθενείς.

Άνθρωποι "ειδικοί" γνωμάτευσαν επί του θέματος, παρατάξεις πήραν θέση (αξίζει να σημειωθεί ότι οι Οικολόγοι-Εναλλακτικοί υποστήριξαν ανοιχτά και χωρίς υπεκφυγές τα αιτήματάτους), εφημερίδες σχολίασαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τα γεγονότα.

Η υπόθεση φαίνεται να έχει ηρεμήσει, τουλάχιστον μέχρι τις 10 Νοεμβρίου που θα συζητηθεί το θέμα στη Βουλή. Αναφέρονται κάποια κονδύλια για την καλυτέρευση των φυλακών. Κι αυτό ήταν όλο. Η κατάσταση έχει ελεγχθεί. Έτσι δε γίνεται πάντα; Και οι στιγματισμένοι θα συνεχίσουν να φωνάζουν για τα δικαιώματά τους.

Την εποχή που τα ανθρώπινα δικαιώματα κατακρεουργούνται κι εκμηδενίζονται κάτω από διαφημίσεις μπύρας και ξενοιασιάς, τη στιγμή που η διαφορά δεν είναι δικαίωμα αλλά έγκλημα, την ώρα που η κοινωνία απαιτεί την αλλοίωση της προσωπικότητας κι ωθεί στην αδιαφορία και τον ωχαδερφισμό, η εξέγερση των φυλακισμένων προκάλεσε ποικίλες αντιδράσεις κι

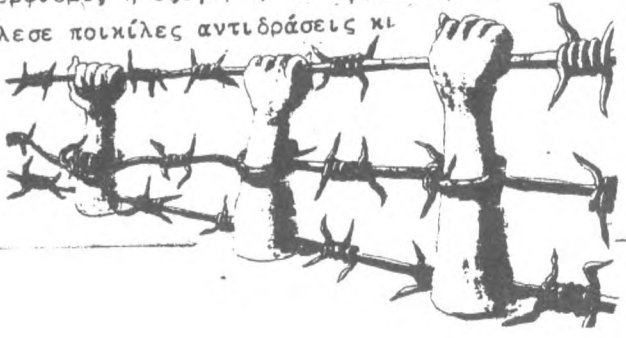

έβγαλε στην επιφάνεια θέματα και προβληματισμούς που οι "απ΄έξω" συνήθως αποφεύγουν να σκέφτονται. Οι περισσότεροι δε θέλουμε να θυμόμαστε τις ευθύνες, τις υποχρεώσεις μας, τις κρυφές μας παρανομίες. Κι όταν τα φαντάσματα αυτών των ανθρώπων σηκώνονται, για να ζητήσουν το δικαίωμα ύπαρξης, εμείς τα θάβουμε με ολιγοήμερα εντυπωσιακά άρθρα. Και μετά έρχεται η σιωπή και η λήθη κι όλα παίρνουν τον καθημερινό τους ρυθμό. Μπορούμε να συνεχίσουμε να εκμεταλλευόμαστε τους άλλους, να αδιαφορούμε για όλους και για όλα, να κατηγορούμε απροβλημάτιστα, να σπρώχνουμε ανθρώπους προς τη μεριά των "κακών" και να συνεχίζουμε άλλη μια μέρα σκληρής δουλειάς στην απεγνωσμένη προσπάθεια να επιβιώσουμε πατώντας επί πτωμάτων. Παίρνουμε τον τίτλο του νομοταγή και του κοινωνικά υγιή πολίτη υποσκάπτοντας κι ενθαρρύνοντας την κατηγοριοποίηση των άλλων και την εξαφάνισή τους για να μη μας κόβουν το δρόμο, ούτε την όρεξη.

Κι εμείς ζήσαμε καλά, κι αυτοί...πεθάνανε.

Αντωνία Κ.

ΖΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΥΛΗ
ΠΑΙΡΝΕΙΣ ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΣΟΥ
ΚΑΝΕΙΣ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ
ΠΕΡΝΑΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΣΟΥ
ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΑ
ΒΓΑΙΝΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙΣ
ΞΑΝΑ ΚΑΙ ΞΑΝΑ
Ο ΚΥΚΛΟΣ ΕΙΝΑΙ ΧΩΡΙΣ ΤΕΛΟΣ
ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΙΝΑΙ ΕΛΑΧΙΣΤΟ
ΣΗΜΕΙΟ ΦΥΓΗΣ
Ο ΚΥΚΛΟΣ ΧΩΡΙΣ ΤΕΛΟΣ.
ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ
ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΝ ΤΟΝ ΚΥΚΛΟ
ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ
Ο ΚΥΚΛΟΣ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΤΟ ΟΛΟ
ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ.

Ανέστης Μυστακίδης

Να εύχεσαι μόνο, τη δικιά σου Οδύσσεια να μην τη σκηνοθετήσει το Υπουργείο Δικαιοσύνης

Να λοιπόν που, παιδί κι αυτό, δοκίμασε τα ναρκωτικά, να μη μιλήσω για τη βρωμιά που υπάρχει στα κυκλώματα και που 'ναι καλυμένη με χαμόγελα και δυνατά ανθρώπινα αισθήματα (το άκρον-άωτο της πουστιάς), ας μη μιλήσω γι'αυτά. Τέλος πάντων για να συνεχίσουμε και την ιστορία, έμπλεξε το παιδί πες ότι είσαι εσύ ο γονιός, ο αδερφός, ο τέλος πάντων ενδιαφερόμενος· να κάτι τρεξίματα να κάτι ανησυχίες, που ν'ακούσει ο τοξικομανής. Κανένας γιατρός, κανένας γονιός, καμιά Πηνελόπη δεν έχει καταλάβει ότι το "παιδί" έχει πλέον εμπλακεί (μπλέξει) πολύ άσχημα με τις ίδιες του τις αξίες. Η παρέα δεν είναι παρά συνήγοροι του διαβόλου, το παιδί που δεν το προλάβαμε έχει υποταχθεί πλέον στα ναρκωτικά και τυρανιέται, περιμένει σε υποταγή και είναι τύραννος σ'όλους τους άλλους με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Τώρα έρχεται η πολιτεία (εμείς;!) και πιάνει το παιδί με ένα τσιγάρο, ένα σκονάκι, ένα ο,τιδήποτε και το προφυλακίζει. Τώρα είπαμε εσύ είσαι γονιός, αδερφός, Πηνελόπη κλπ: άντε τρέχα. Μπαίνει μέσα το παιδί και τί βλέπει; Μιζέρια. Το χειρότερο είδος. Αν έχεις λεφτά σου λείπουν λιγότερα. Δηλαδή αυτά που δεν αγοράζονται. Το πιάνει τέλος πάντων το παιδί η στέρηση. Πονάει φρικτά, βογγάει. Το σκάσε του φύλακα, η θεραπεία. Όχι ότι φταίει ο φύλακας. Τί να του κάνει;, Το παιδί θέλει στοργή, προσέρμ και παυσίπονο. Το να περάσει μια τραυματική χαρμάνα (σύνδρομο) στέρησης) δε σε θεραπεύει. Ξέρω άτομα που έχουν περάσει δέκα και που θα ξαναπιούν. Περνάει η

η εβδομάδα, τελειώνει η χαρμάνα. Το ψυχικά κατακρεουργημένο πρώην παιδί θα περάσει άλλη μια εβδομάδα μέχοι να τον εξετάσει ιατροδικαστή για να γνωματεύσει. Τί να γνωματεύσει; πώς; ρωτώντας πώς ήσουν την προηγούμενη εβδομάδα; Κανονικά θα έπρεπε να καλούν τον ιατροδικαστή στο γραφείο του ανακρι τή ή τέλος πάντων κάτι τέτοιο άλλα έτσι θάχαναν τις μίζες οι φυλακές στις 2 εβδομάδες που μεσολαβούν. Ο κρατούμενος θα χρειαστεί 15-20 χιλιάδες για να επιβιώσει ανθρώπινα με περισσότερα περνάει καλά, με λιγότερα υποφέρει. Τα δικά σου έξοδα (γονιός κλπ) είναι δεκαπλάσια. Ας μη μιλήσω για άλλα κυκλώματα των κρατικών μηχανισμών. Όπως και νάχει το "παιδί" θα μείνει άλλες δύο εβδομάδες ώσπου να μεταφερθεί ως τοξικομανής στο Ψυχιατρικό Κατάστημα Κορυδαλλού, το οποίο είναι άλλη μια φυλακή όπως όλες οι άλλες. Μόνη της διαφορά είναι ο Ψυχίατρος ο οποίος μπορεί να χορηγήσει φαρμακευτική αγωγή

και θα απαιτήσει "φακελάκι" για να σας δώσει αποθεραπευτήριο που να είναι ευνοϊκό για το δικαστήριο και να το δώσει σύντομα. Αφού πάρετε το αποθεραπευτήριο το παιδί θα γυρίσει στη φυλακή με εμπόρους και διάφορους και θα κάνει αίτηση για αποφυλάκιση και θα αποφυλακισθεί μετά από 1-2-3 μήνες και θα περιμένει μετά το δικαστήριο όπου θ'αθωωθεί.

Φυσικά η παραμονή στη φυλακή θα τον προετοιμάσει να φάξει σαν τηλεκατευθυνόμενος για ναρκωτικά αμέσως μετά την αποφυλάκισή του.

Αν ο ιατροδικαστής είναι κι αυτός υπέρ του λαού-ματος μπορεί να μη γνωματεύσει ευνοϊκά, δηλαδή να μην πει ότι το παιδί είναι τοξικομανής. Σ'αυτήν την περίπτωση μπορεί το παιδί να αποφυλακιστεί με εγγύηση σχετικά σύντομα άλλά όταν γίνει η δίκη κι επειδή η χρήση ναρκωτι-

κών τιμωρείται στους μη-τοξικομανείς, το παιδί το πάει μέσα για 2-2,5 χρόνια, κατά το οποίο διάστημα θα έχει το χρόνο να μας μισήσει όλους αρχινώντας απ'τους φύλακες.

Ανώνυμος

ΧΑΝΙΑ

«Πηγαίνω φυλακή, είμαι αθώος, θύμα του Αστυνομικού κράτους. Είμαι περήφανος για τις ιδέες μου και όχι μόνο δε φοβάμαι τη φυλακή ή τα ίδια αλλά ακόμα και τη θανατική ποινή να αντιμετώπιζα θα φωνάζω ζήτω η Κρήτη χωρίς βάσεις, ζήτω ο αγώνας.

Δεν ζητώ να συμπαρασταθείτε σε μένα ούτε στην οικογένειά μου. Αλλά να καταδικάσετε τους χαφιέδες και το φασισμό και να συνεχίσετε τον αγώνα. Από τη φυλακή σου στηγαίνω με το μεγάλο παράπονο του αθώου σας παλώ να συνεχίσετε τον αγώνα με υγιά το κεφάλι».

Δήλωση του Μ. Τσιναράκη

Βρίσκεται προφυλακισμένος από τις 23 Οκτώβρη, κατηγορούμενος για «παράνομη οπλοφορία αντικειμένων προσφορών για εκθεση σε δημόσια συνάθροιση, εμπρησμό από προθεση, στάση, αντίσταση, διατάραξη Κοινής Ειρήνης, παρακώλυση συγκοινωνιών». Είναι ο πρώτος κρατούμενος από 30 κατηγορούμενους για τα γεγονότα της 23ης Ιουλίου στα Χανιά, ανάμεσα στους οποίους είναι κι ο Μανούσος Σταυριδάκης, πρόεδρος του τοπικού Συλλόγου Δασκάλων. Την κράβαση των 30 συντονίζει επι-

τροφή του Δικηγορικού Συλλόγου Χανίων.

Οι ωρώτες διώξεις κατά του κινήματος ωου είναι ενάντια στις βάσεις ξεκίνησαν ωριν τις 23 Ιουλίου με τη σύλληψη δύο καθηγητών, μελών της Οικολογικής Πρωτοβουλίας Χανίων, του Γιώργου Βλοντάκη και του Χρήστου Μαχαιρίδη, επειδή ... έγραφαν σε τοίχο σχολείου «ΕΞΩ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ». Αθωώθηκαν όμως κι οι δύο σαν γυρικά στο Αυτόφωρο. Τα γεγονότα της 23ης Ιούλη αναλούθησε συγκέντρωση και ωορεία 10.000 ατόμων (σε μια σόλη 50-60 χιλιάδων κατοίκων!) μ' επικεφαλής το μητροσολίτη Ειρηναίο, η μεγαλύτερη διαδήλωση στα Χανιά για τις Βάσεις ωιό το 1979.

Μετά την ωροφυλάκιση του Τσιναράκη έγινε την ίδια μέρα συγκέντρωση της Επιτροσής Φορέων ενάντια στις Βάσεις, μια συγκέντρωση 2.000 ατόμων. Παρά την ωροσωάθεια υγηλόβαθμων κομματικών στελεχών να «σαγωνώσουν» οι κινητοσοιήσεις και τις ωρώτες ενδείξεις συναλλαγής («σταματήστε τις διώξεις, να σταματήσουμε τις κινητοσοιήσεις») η Επιτροσή εξαναγκάστηκε ωιό τον κόσμο σε νέα συγκέντρωση στις 6 Νοέμβρη και ωορεία 5.000 ατόμων. «Δεν τους φοβάστε, δεν τους φοβάμαι. Προσωαθώ και μέσα στη φυλακή να μένω ελεύθερος» ήταν το μήνυμα του Τσιναράκη από την τελευταία συγκέντρωση.

ΦΠ.

ΦΑΚΕΛΛΩΜΑ :

Προσοχή: Σε αρκετά σχολεία κυκλοφορούν Ατομικά Δελτία Υγείας μαθητων, στα οποία περιλαμβάνονται αρκετές ερωτήσεις που αν απαντηθούν παραβιάζεται το ιατρικό απόρρητο. Τα στοιχεία αυτά τα συγκεντρώνει (ονομαστικά για τους μαθητές), το Υπουργείο Παιδείας και στα εν λόγω ερωτηματολόγια υπάρχουν κι ερωτήσεις που αφορούν την ψυχική υγεία των μαθητών (και ξέρουμε πόσο δύσκολο είναι να καθοριστεί τι είναι " ψυχικά υγιές " και τι "ψυχική αρρώστια"), ερωτήσεις του στυλ αν έχει αυπνίες ο μαθητής, αν κοιμάται μόνος ή μ'άλλα αδερφάκια του κ.λ.π.

Αν αυτό συνδιαστεί με τα νέα μέτρα του Υπουργείου περί πόιντ – σύστεμ συμπεριφοράς (οι μαθητές δεν είναι Ι.Χ.), στολών και τις οδηγίες που έχουν δοθεί (τουλάχιστον στα Δημοτικά) για την αξιολόγηση της συμπεριφοράς του μαθητή (να κρατούνται δηλ., στο " φάκελλο " του μαθητή πληροφορίες για την επιθετικότητα , κοινωνικότητά του κ.ο.κ.), οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για μια απόπειρα ολοκληρωτικού ελέγχου της ζωής των μαθητών, εντός και εκτός σχολείου. Κι η συγκέντρωση όλων αυτών των στοιχείων για την προσωπική ζωή των μαθητών (του κάθε μαθητή ονομαστικά),με πρόσχημα την υγεία ή τη βελτίωση του εκπαιδευτικού έρ-

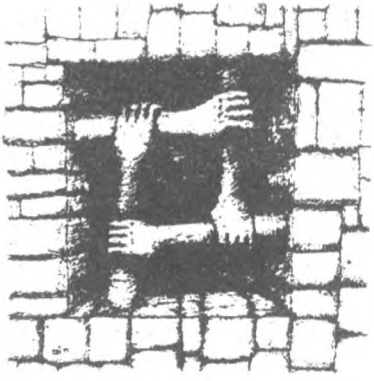

γου. μπορεί εύκολα να περάσει (αν δε γίνεται ήδη), στα κομπιούτερ, και να υπάρχουν στα χέρια του Κράτους πλήρεις ψυχολογικοί (κι όχι μόνο), φάκελλοι του καθενός μας από τις πρώτες τάξεις του Δημοτικού !

Το πώς μπορούν να χρησιμοποιηθούν τέτοιες πληροφορίες από τυχόν ολοκληρωτικό Κράτος, (χούντα, δικτατορία, σκευωρίες για πολιτικές διώξεις κλπ.) είναι ευνόητο. Οι εκπαιδευτικοί θα 'πρεπε να σταματήσουν ή να γελοιοποιήσουν (ένα γέλιο θα τους θάψει) τη συγκέντρωση τέτοιων πληροφοριών.

Φ.Π.

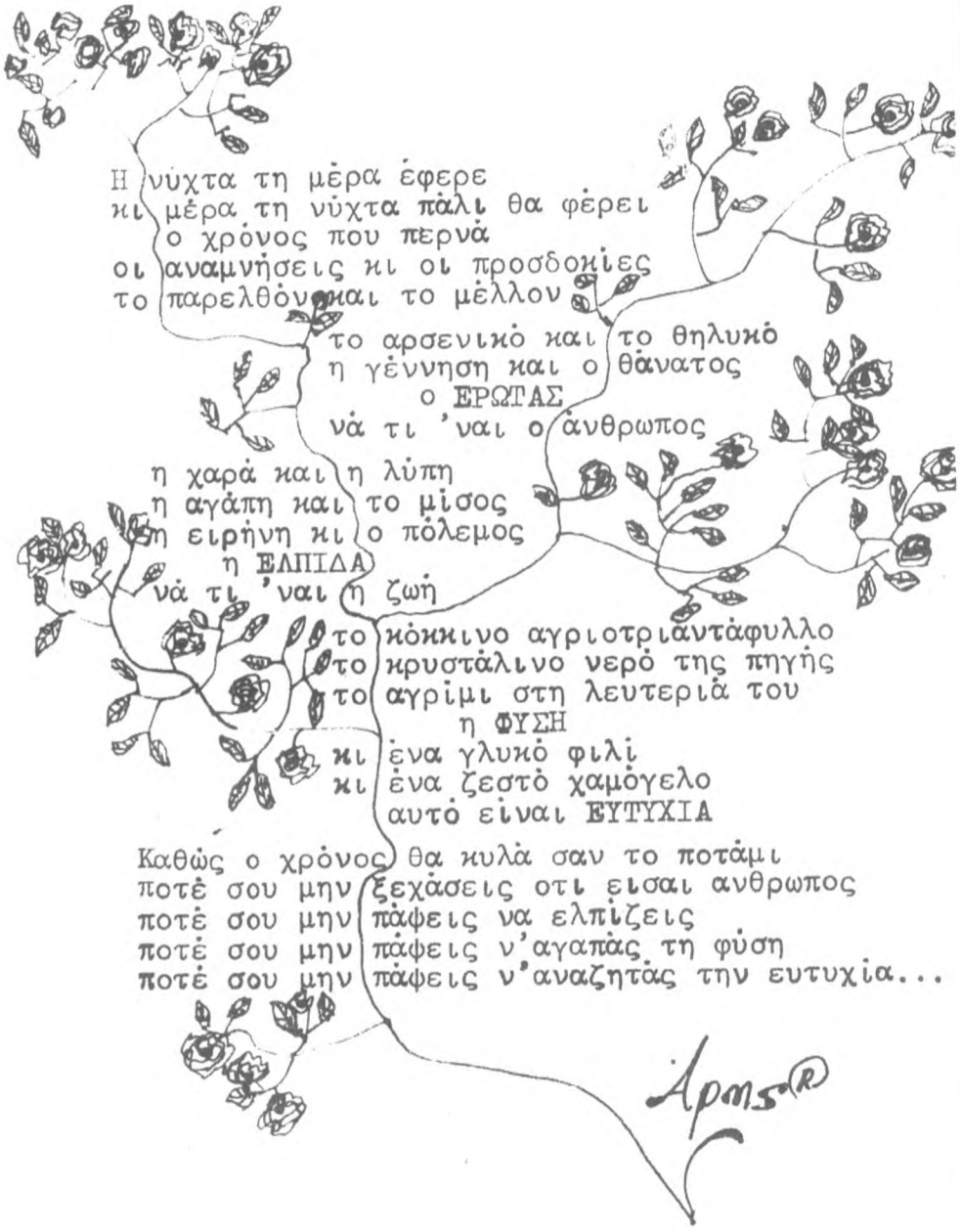
Η νύχτα τη μέρα έφερε
κι μέρα τη νύχτα πάλι θα φέρει
ο χρόνος που περνά
οι αναμνήσεις κι οι προσδοκίες
το παρελθόν και το μέλλον
το αρσενικό και το θηλυκό
η γέννηση και ο θάνατος
ο ΕΡΩΤΑΣ
νά τι 'ναι ο άνθρωπος
η χαρά και η λύπη
η αγάπη και το μίσος
η ειρήνη κι ο πόλεμος
η ΕΛΠΙΔΑ
νά τι 'ναι η ζωή
το κόκκινο αγριοτριαντάφυλλο
το κρυστάλινο νερό της πηγής
το αγρίμι στη λευτεριά του
η ΦΥΣΗ
κι ένα γλυκό φιλί
κι ένα ζεστό χαμόγελο
αυτό είναι ΕΥΤΥΧΙΑ
Καθώς ο χρόνος θα κυλά σαν το ποτάμι
ποτέ σου μην ξεχάσεις οτι είσαι ανθρωπος
ποτέ σου μην πάψεις να ελπίζεις
ποτέ σου μην πάψεις ν'αγαπάς τη φύση
ποτέ σου μην πάψεις ν'αναζητάς την ευτυχία...
Άρης®

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΑΓΟΡΙΟΥ

Σ'ΕΝΑ ΑΠΟΛΥΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΠΟΝΟΥ
ΠΕΡΠΑΤΩ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΑ ΥΓΡΑ
ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΧΡΟΝΟ ΠΟΥ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ ΤΗΝ
ΕΙΣΟΔΟ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ

ΕΧΩ ΕΝΑ ΣΤΟΧΟ
ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ
ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΑΛΗΘΙΝΟΥΣ

ΕΙΜΑΙ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΝΕΚΡΟΣ
ΜΕ ΘΕΛΗΣΗ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΩ ΓΙΑ ΖΩΗ
ΚΑΙ ΝΑ ΚΥΝΗΓΗΣΩ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ
ΘΑ ΠΡΟΤΕΙΝΩ ΤΗΝ ΑΘΩΟΤΗΤΑ ΜΟΥ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΜΑΖΕΣ ΤΗΣ ΤΡΕΛΛΑΣ
ΘΑ ΠΡΟΒΑΛΛΩ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΟΥ

ΕΤΣΙ, ΣΩΣΤΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΜΕΝΟΣ,
ΝΕΚΡΟΣ ΚΑΙ ΕΞΟΡΙΣΤΟΣ
ΘΑ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΩ ΚΑΙ ΘΑ ΦΕΡΩ ΤΕΛΟΣ
ΣΤΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ
ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ.

Ανέστης Μυστακίδης

ΜΙΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Παρουσιάζονται παρακάτω, μερικές εισαγωγικές σκέψεις και προβληματισμοί μιας Παγκόσμιας Κίνησης, που εδράζεται στη Γερμανία και ονομάζεται ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΓΗ. Η καρδιά αυτού του σχεδίου είναι το SEXPEACE.

Η παγκόσμια βία ενάντια στα ζώα, στα παιδιά και στους ανθρώπους απαιτεί ένα νέο σχεδιασμό του ανθρώπινου πολιτισμού. Η αναζήτηση μιας μη βίαιης γης δε μπορεί πλέον, να πραγματευθεί χωρίς να τίθονται ερωτήματα για τα εσώτερα θέματα του ανθρώπινου πολιτισμού και της κοινωνίας.
Οταν μιλάμε για μη βία δεν εννοούμε μόνο την εξωτερική αλλά και την εσωτερική όχι μόνο τη φυσική αλλά και την ψυχική μη βία, απέναντι σ'όλες τις εσωτερικές δυνάμεις της ανάπτυξης, της ζεστασιάς και της αγάπης. Οπου δεν υπάρχει η εσωτερική μη βία, δε μπορεί κανείς να εμπιστευτεί και την εξωτερική. Ενας πολιτισμός που φέρνει στην επιφάνεια υποταγμένους και οπορτουνιστές καταστρέφοντας τις αναπτυξιακές δυνάμεις των ατόμων, απο τη βρεφική ακόμη ηλικία είναι έτοιμος να εκραχεί σε ξράσεις της βίας κάθε στιγμή.

Η μελλοντική κοινωνία έχει ανάγκη απο ένα νέο σχέδιο της οικολογίας και ένα νέο σχέδιο της αγάπης. Εκεί που οι φυσικές δυνάμεις της ζωής περιορίζονται, προκύπτει φόβος και βία. Αυτό ισχύει τόσο για ένα ποταμό, όσο και για τον έρωτα. Φερθήκαμε στον έρωτα με τον ίδιο τρόπο που φερθήκαμε και στα ποτάμια μας. Τον έχουμε ευθυγραμμίσει σε άκαμπτα και στενά κανάλια και τον εξορίσαμε στις τσιμεντένιες κοίτες της εκκλησίας και του γάμου. Αυτό τον έκανε βρώμικο και βίαιο.
Κεντρικό σημείο αυτού του σχεδίου είναι οι δομικές αλλαγές και καινοτομίες σε όλες τις περιοχές της ανθρώπινης συνύπαρξης όσο και στη συνύπαρξη με άλλα δημιουργήματα. Η ουμανιστική σκέψη δε συμβιβάζεται με το καμάκωμα των φαλαινών, με τα εργαστήρια πειραματόζωων και την καλλιέργεια γούνας, με την παραγωγή της βόμβας νεπάλμ ή των δηλητηριωδών αερίων, με την αδιαφορία για τη μοίρα των Βιετναμέζων και των Ινδιάνων στα τροπικά δάση της Βραζιλίας. Εδώ το θέμα δεν είναι η ηθική αγανάκτηση αλλά η δομική αλλαγή. Η εναλλακτική λύση απέναντι στη σκληρότητα του καιρού μας, δεν είναι η γλυκιά αρμονία με τη φύση ουτε τα περιστέρια της ειρηνης ουτε το πισωγύρισμα στους παλιούς δρόμους

αλλά πρέπει να παρθούν αποφάσεις για την ελευθέρωση της γης απο τη δομική βία, που οι ίδιοι οι άνθρωποι δημιουργούμε.
Σήμερα, δεν πρόκειται πιά, για έναν ηθικό αγώνα ενάντια στην παγκόσμια βία, αλλά για την υπερνίκηση της εσωτερικής δομής της. Αυτό βασίζεται, μεταξύ άλλων, και σε μια νέα σχέση των δύο φύλων. SEXPEACE σημαίνει την πλήρη ειρήνη των δύο φύλων στη βάση της υπευθυνότητας, της εμπιστοσύνης και της αισθησιακής, ερωτικής αγάπης. Σημαίνει επίσης, ν'αναλάβουμε την ευθύνη για τη σεξουαλικότητά μας και να την απελευθερώσουμε απο τις παλιές κοινωνικές και ηθικές προκαταλήψεις. " Ο σεξουαλικός ουμανισμός στη βάση μιας νέας ανθρώπινης κουλτούρας είναι η φυσική ηθικότητα του ανθρώπου, που εμφανίζεται όταν πραγματοποιείται η απελευθέρωση της σεξουαλικότητας απ'όλες τις προσκολλήσεις της συκοφαντίας του φόβου και της βίας ".
Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΓΗ είναι ένα σχέδιο που έχει ως σκοπό την παγκόσμια υπερνίκηση της βίας κατά των παιδιών και των ζώων. Το σχέδιο διαπνέεται και απο μια νέα αντίληψη ως προς τα βασικά κέντρα της ύπαρξης του ανθρώπου : τον Ερωτα, τη θεραπεία, την θρησκευτικότητα-Πνευματικότητα, την Ανατροφή των παιδιών και την Οικολογία. Αυτά δεν καθορίζονται απο το δογματισμό και την ιδεολογία, αλλά απο την έρευνα, την κατανόηση και την εμπειρία.
Μια μεταρρυθμιστική άποψη για ένα νέο πολιτισμό δεν είναι μια παραγωγή γραφειοκρατών, ούτε προέρχεται απο εμπειρίες της παραδοσιακής κοινωνίας. Δε μπορεί να χρησιμοποιήσει τις παλιές λέξεις, ούτε να προσθέσει νέες θεωρίες στις ήδη υπάρχουσες. Δε θα είναι ποτέ ολοκληρωμένη. Ανατέλει σε μέρη όπου οι άνθρωποι αρχίζουν να έχουν ουσιαστικές, νέες εμπειρίες, και μόνοι και μαζί με άλλους.
Το σχέδιο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΓΗ αναπτύσσει πάνω απο 10 χρόνια, πρακτικά και θεωρητικά, τα μοντέλα για μια μη βίαιη κοινωνία. Οι εμπειρίες και τα αποτελέσματα θα εφαρμοστούν σ'ένα κέντρο διεθνούς έρευνας, το ΚΕΝΤΡΟ ΓΙΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ (ZEGG), το οποίο θα ξεκινήσει μέσα στο 1991.

Αννα Φιλίππου

"ΤΟ ΕΙΛΗΤΑΡΙΟ λόγου και οικολογίας".
Έτσι λέγεται το τετρασέλιδο οικολογικού προβληματισμού που κυκλοφόρησε απ'τις αρχές της ακαδημαϊκής μας χρονιάς. Απευθύνεται σε φοιτητές-φοιτήτριες αλλά και σε κάθε νέο άνθρωπο που προβληματίζεται για τα ζητήματα της οικολογίας και της κοινωνίας. Στόχος του είναι να τονώσει τον οικολογικό προβληματισμό στο Πανεπιστήμιο, να ενημερώσει για όλα τα σημαντικά που τα ΜΜΕ αφήνουν στο περιθώριο, αλλά και να συμβάλλει στην προβολή και τόνωση μιας νέας ροζοσπαστικότητας που τα τελευταία χρόνια αναπτύσσεται λαθραία στο Πανεπιστήμιο.

Ήδη από το δεύτερο τεύχος του ήταν σαφώς αισθητικά βελτιωμένο και κυκλοφορεί κάθε 20 μέρες περίπου. Θα το βρείτε δωρεάν στα βιβλιοπωλεία, σε κάποια στέκια της πόλης, στο στέκι της ΦΛΣ και στους εμπορικούς πάγκους του Πανεπιστημίου.

Ο ΛΟΡΕΝΤΖ ΚΙ Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΔΑΡΒΙΝΙΣΜΟΣ

Με την ευχή να αυξάνονται και να πληθύνονται περιοδικά όπως το "Κιβώτιο", που στέκονται κριτικά απέναντι στην πραγματικότητα, αισθάνομαι την ανάγκη να ανασκευάσω ορισμένα σημεία του φίλου μου Αλέξανδρου (του γνήσιου μπήτνικ) σχετικά με τον Κόνραντ Λόρεντζ και τον κοινωνικό δαρβινισμό.

Ενώ λοιπόν κανείς δε θα 'χε αμφιβολία για τα ρατσιστικά κίνητρα του Άντρεϋ, θα 'πρεπε να 'ναι επιφυλακτικός όσον αφορά τον Ντέσμοντ Μόρρις και τον Κόνραντ Λόρεντζ. Ειδικά για τον τελευταίο, πιστεύω ότι το γεγονός ότι ο Αλέξανδρος βασίστηκε κυρίως στο ON AGGRESSION του 1963, τον οδήγησε στο σχηματισμό λανθασμένων εντυπώσεων. Και δεν είναι τυχαίο ότι σε ανάλογες λανθασμένες εντυπώσεις κι ανάλογη κριτική οδηγήθηκαν κι άλλοι-και δη ψυχολόγοι- ακριβώς επειδή βασίστηκαν μόνο στο ON AGGRESSION του 1963 (βλ. Δ. Παπαδοπούλου-Δ. Μαρκουλής, Θετικές και αρνητικές μορφές κοινωνικής συμπεριφοράς, εκδ. Αφών Κυριακίδη, Θεσσαλονίκη 1986, σελ. 46-49).

Κάτι που είναι σίγουρα ασφαλές κριτήριο για το χαρακτηρισμό ενός ανθρώπου είναι η κοινωνική του δραστηριότητα. Και όσοι έχουν διαβάσει κάτι παραπάνω για τον Λόρεντζ από μερικές θεωρητικές απόψεις του θα 'χουν μάθει ότι υπήρξε ιδρυτικό στέλεχος των Πράσινων στη Γερμανία και την Αυστρία (βλ. Οικολογ. εφημερίδα, τ. 37, Μάρτιος 1990), δραστήριο μέλος της GREENPEACE (οπ.π. και Μ. Μιχελή "Κόνραντ Λόρεντζ", περιοδ. Νέα Οικολογία, τ. 54, Απρίλιος 1989, σ. 14). Την υποστήριξή του στον Χίτλερ πριν από τον πόλεμο, τη χαρακτήρισε σφάλμα της νεότητάς του κι έκανε αρκετά στη ζωή του ώστε να μη μπορεί κανείς πια να του αποδίδει εκείνο το στίγμα. Ήταν αντίθετος στα πυρηνικά όπλα κι εργοστάσια, συμμετείχε στην αντίσταση κατά του φράγματος στο Δούναβη, που θα κατέστρεφε ένα μοναδικό στην

Ευρώπη ομβρόφιλο δάσος.Το 1934 ,ογδοντάρης τότε, στεκόταν στης πρώτες γραμμές των διαδηλώσεων στο δάσος του Χάιμπουργκ,60 χλμ. ανατολικά της Βιέννης,για να μην κοπούν τα δέντρα,μπροστά στα γκλομπς των αστυνομικών (Μ.Μιχελής,Νέα Οικολογία τ.54,σ.14). Από τα μέσα της δεκαετίας του '60 αγωνίστηκε με το στήσιμο οργανώσεων για την νομοθετική κατοχύρωση των βιοτόπων.Τα τελευταία του γεννέθλια τα πέρασε στο Ναγκυμάρος της Ουγγαρίας, μαζί με τους διαμαρτυρόμενους για τα φράγματα στο Δούναβη.

Για να περάσουμε όμως στις θεωρητικές του απόψεις, η κύρια κριτική που δέχτηκε ήταν για τη θεωρία της έμφυτης επιθετικότητας. Είναι γνωστό σήμερα ότι το "έμφυτο" ή όχι της επιθετικότητας είναι μια υπόθεση όχι επαρκώς αποδεδειγμένη. Κι αν όμως ισχύει η έμφυτη επιθετικότητα δεν οδηγεί κατ'ανάγκη στη δικαιολόγηση του πολέμου. Η "έμφυτη επιθετικότητα" μπορεί ν'ανιχνευτεί και στον Φρόυντ (ένστικτο του θανάτου) κι αρκετούς σύγχρονους ψυχαναλυτές (υπάρχει σχετική διαμάχη μπιχαβιοριστών-ψυχαναλυτών στις ΗΠΑ),οι οποίοι όμως θεωρούν ότι οι εικόνες βίας στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και τα βίαια σπορ (μποξ,ράγκμπυ κλπ.) εκτονώνουν αυτή την έμφυτη επιθετικότητα,χωρίς να χρειαστεί να εκφραστεί στην πραγματικότητα. Ακόμη κι αυτή η θέση δε σημαίνει ότι η έμφυτη επιθετικότητα είναι το αίτιο των πολέμων,παρά μόνο αν την τραβήξουμε απ'τα μαλλιά.Ο Λόρεντζ όμως μιλάει για ενστικτώδεις αναστολές της επιθετικότητας που υπάρχουν στα ζώα,δηλαδή σημάδια στη συμπεριφορά του αντιπάλου που αποτρέπουν το επιτιθέμενο ζώο από το να σκοτώσει ένα ζώο του είδους του.Αυτός όμως είναι κατά τον Λόρεντζ ένας κανόνας που δεν ισχύει για τον άνθρωπο· ο άνθρωπος δεν έχει ενστικτώδεις αναστολές της επιθετικότητάς του γι'αυτό κινδυνεύει να καταστρέψει τον κόσμο και ν'αυτοκαταστραφεί. Ο άνθρωπος όμως ανέπτυξε την

"αφηρημένη σκέψη ,μια γλώσσα με λέξεις,μια ηθική και υπεύθυνη συνείδηση.Το ον που παύει να σκέπτεται διατρέχει τον κίνδυνο να χάσει όλες αυτές τις ικανότητες και τα καθαρά ανθρώπινα προσόντα του"(Κόνραντ Λόρεντζ.Τα 8 θανάσιμα αμαρτήματα του πολιτισμού μας,εκδ.Θυμάρι 1979-έκδοση πρωτοτύπου το 1973,σελ.65.).Και παρακάτω εξηγεί πως ο δυτικός πολιτισμός κάνει έναν αγώνα ενάντια στη σκέψη ,εντείνοντας τον ανταγωνισμό και την επιθετικότητα,την πορεία,δηλαδή,προς την αυτοκαταστροφή της ανθρωπότητας,εφ'όσον μόνο η σκέψη και η ηθική συνείδηση που αυτή δημιουργούσε ανέστελλε την επιθετικότητα.Γιατί η επιθετικότητα για τον Λόρεντζ είναι μια έμφυτη δυνατότητα του ανθρώπου, που εκδηλώνεται όταν περιορίζεται η σκέψη.Και μ' αυτό το σκεπτικό τάσσεται κι ενάντια στην εντατικοποίηση της εργασίας (γιατί περιορίζει τη σκέψη).

Η άποψη αυτή του Λόρεντζ συμφωνεί ουσιαστικά με την άποψη του Αλέξανδρου ότι χρειάζονται κατήχηση και φανατισμό οι στρατιώτες για ν'αναπτυχθεί η επιθετικότητά τους.Βάζει όμως κι ένα νέο στοιχείο Η απώλεια της σκέψης στο στρατό π.χ.με τον αποκλεισμό των στρατιωτών από την ενημέρωση (κι ιδίως με τη λογοκρισία σ'εμπόλεμες περιόδους) και από την κοινωνική δραστηριότητα,ο αποκλεισμός από τις τοπικές κοινωνίες (κοινωνικός ρατσισμός) και τις "εχθρικές" κοινωνίς,όλ'αυτά κάνουν τον στρατιώτη ένα ηφαίστειο έτοιμο να εκραγεί. Και δεν είναι τυχαίος ο αποκλεισμός των φαντάρων από τις τοπικές κοινωνίες όπου υπηρετούν.Επιδιώκεται

έτσι να δημιουργηθεί εχθρικότητα απέναντι στις κοινωνίες αυτές και να διευκολυνθεί ο καταστολτικός ρόλος του στρατού μέσα στην ίδια του τη χώρα, μόλις "χρειαστεί" (σπάσιμο απεργιών, καταστολή διαδηλώσεων, πραξικοπήματα κλπ.).

Αν λοιπόν ο Άρντρεϋ έπεσε στην παγίδα που'χε πέσει κι ο Δαρβίνος κι είδε την καπιταλιστική κοινωνία μέσα στη φύση, κάτι τέτοιο είναι δύσκολο να το ισχυριστεί κανείς για τον Λόρεντζ. Ο Λόρεντζ δέχεται ότι ο άνθρωπος ξεπέρασε εξελικτικά τα ζώα (με τη γλώσσα και τον πολιτισμό). Η ίδια η αποδοχή της εξέλιξης αυτής είναι αποδοχή της μεταβλητικότητας της φύσης του ανθρώπου. Κι ακόμη μιλάει κι ο ίδιος για την αντιφατικότητα των φυσικών νόμων, δίνοντας παραδείγματα για την κυριαρχία του θηλυκού (με την επιλογή συντρόφου) στο αρσενικό σε ορισμένα ζωικά είδη όπως το παγώνι ή ο φασιανός Άργος (8 θανάσιμα αμαρτήματα, σελ. 60-61). Κι αυτό είναι και μια απάντηση στο ρατσισμό του Άρντεϋ που προσπαθεί να δικαιολογήσει την πατριαρχία με παραδείγματα από τη φύση. Κι εδώ, στην αντιφατικότητα των φυσικών νόμων, ο Λόρεντζ συγκλίνει με τον Μάρραιη Μπούκτσιν, ο οποίος κάνει δριμύτατη κριτική στο Δαρβίνο για την ατομικιστική θεώρηση από τον τελευταίο της εξέλιξης, καταλήγοντας ότι η φύση δε δίνει διδάγματα οπωσδήποτε (Μάρραιη Μπούκτσι Η ριζοσπαστικοποίηση της φύσης, εκδ. Ελεύθερος Τύπος)

Όσον αφορά δε τον ίδιο τον κοινωνικό δαρβινισμό, ο Λόρεντζ σε συνέντευξή του λίγο πριν πεθάνει (βλ. περιοδ. Νέα Οικολογία, ειδική έκδοση για τη Γη, Ιανουάριος 1990, σελ. 17-19) προτείνει την αυτοοργάνωση των ασθενέστερων στην κοινωνία των καταναλωτών, τάσσεται δηλαδή ενάντια στην "επιβίωση του ικανότερου" και ενάντια στο γιγαντισμό και την επέκταση των επιχειρήσεων.

Ο Λόρεντζ χτύπησε έναν αστικό μύθο αιώνων, τον μύθο του Ρουσσώ ότι ο άνθρωπος γεννιέται "φύσει καλός". Στα πλαίσια αυτού του μύθου κινήθηκε (και νικήθηκε;) κι ο Μάρξ μιλώντας για αλλοτρίωση.

Ο άνθρωπος για το Λόρεντζ έχει τη δυνατότητα του καλού ή του κακού, δεν είναι ούτε "φύσει καλός" όπως είπε ο Ρουσσώ, ούτε HOMO HOMINI LUPUS όπως είπε ο Χόμπς. Αν λοιπόν ο HOMO HOMINI LUPUS ήταν ο άνθρωπος της φεουδαρχίας για να δικαιολογεί έτσι τους "πεφωτισμένους" βασιλιάδες και ευγενείς, κι ο "φύσει καλός" άνθρωπος δικαιολογούσε το αίτημα της ισότητας μετά τη γαλλική επανάσταση, ίσως έφτασε η ώρα να δούμε τον άνθρωπο στις πραγματικές του διαστάσεις, ένα ον με τη δυνατότητα του καλού ή του κακού, που μπορεί να καταστρέφει αρκετά είδη αυτού του πλανήτη πριν αυτοκαταστραφεί ή που μπορεί να βρει μιαν αρμονία με τη φύση και τους συνανθρώπους του, έναν πολιτισμό χωρίς εξουσία πάνω στη φύση ή τους ανθρώπους. Ποιο απ'όλα θα γίνει είναι στο χέρι μας να το διαλέξουμε, δεν είμαστε προγραμματισμένοι βιολογικά ούτε για την καταστροφή ούτε για την αρμονία είμαστε καταδικασμένοι να είμαστε ελεύθεροι...

Φώτης Ποντικάκης

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ Σ' ΕΝΑ ΑΔΙΑΦΟΡΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Το πρόβλημα που έχουν ν'αντιμετωπίσουν οι άνθρωποι με αναπηρίες αναμφίβολα είναι μεγάλο. Δεν έχει όμως να κάνει τόσο με το ότι έχουν μια ιδιαίτερη διαφορετικότητα όσο με τον τρόπο που το αντιμετωπίζουν οι ποικίλοι αρμόδιοι πούχουν αναλάβει το χειρισμό και την μελλοντική "επίλυση" του.

Ενα πλήθος ειδικών της υγείας, γραφειοκρατών, υπαλλήλων του κράτους, έχουν στα χέρια τους την ευθύνη του προβλήματος και θεωρούν το πέρασμα του χρόνου και τη λήθη, την πιο κατάλληλη αντιμετώπιση του.

Στο συγκεκριμένο χώρο του Πανεπιστημίου τα προβλήματα που καθημερινά αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι με αναπηρίες, είναι τεράστια και δεν λύνονται με υποσχέσεις και ευχολόγια.

Η απομόνωση απο τη λήψη κάθε είδους αποφάσεων (όταν υπάρχουν αποφάσεις) τους καθιστά κομπάρσους, στην ίδια τους τη ζωή.

Η εκπαιδευτική διαδικασία δημιουργεί το πρότυπο ενός φοιτητή που ενδιαφέρεται μόνο για τα μαθήματα του, παραγνωρίζοντας το γεγονός πως υπάρχουν και φοιτητές που έχουν διαφορετικές ανάγκες, (άτομα με δυσκολία στην όραση χρειάζονται βιβλία ηχογραφημένα σε κασσέτες, ή τη χρήση της γραφής BRAILLE).

Η αδιαφορία για τις τεράστιες δυσκολίες στην προσπελασιμότητα των κτιρίων και των δρόμων οδηγούν όποιους έχουν δυσκολίες, στην αναγκαστική απουσία απ' τίς εκπαιδευτικές διαδικασίες και τις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις.

Στα παραπάνω έρχεται να προστεθεί η συμπεριφορά των διδασκόντων απέναντι στους ανθρώπους με αναπηρίες, τους οποίους αντιμετωπίζουν με οίκτο όταν οι τελευταίοι υπομένουν την κατάσταση ή με εχθρότητα όταν τολμούν να διεκδικήσουν τα δικαιώματα τους.

Αν και επανειλημμένα έχουν γίνει παραστάσεις στην Πρυτανεία, οι "καρεκλοκένταυροι" τοποτηρητές, όχι μόνο δε φαίνεται να ενοχλούνται αλλά και παρατυπούν. (αγνοούν το Νόμο 1566 για τη δωρεάν εκπαίδευση στους ανθρώπους με ειδικές ανάγκες).

Οι φοιτητές απ' την άλλη πλευρά, όταν δεν έχουν άγνοια του προβλήματος, αισθάνονται οίκτο, προσβάλοντας την αξιοπρέπεια των ανθρώπων με αναπηρίες. Προτιμούν δε να περάσουν τα δέκα μαθήματα της εξεταστικής τους, παρά να ενδιαφερθούν για το πρόβλημα του διπλανού τους.

Η αναπηρία δεν είναι ανικανότητα. Οι άνθρωποι με αναπηρίες δεν είναι

ανίκανοι. Έχουν διαφορετικές ικανότητες. Διατηρούν όπως όλοι τη μοναδικότητα τους. Το πλαίσιο όμως του Πανεπιστημίου τους υποχρεώνει να δείχνουν ανίκανοι. Αν υπήρχε προσπελασιμότητα σε πτέρια, δρόμους, δε θα βλέπαμε μια ανικανότητα στην κίνηση μα μια διαφορά στον τρόπο κίνησης (χρήση αναπηρικού καθίσματος). Αν η κοινωνική περιθωριοποίηση αμβλυνόταν δε θα θεωρούνται οι τελευταίοι άρρωστοι ή ανίκανοι, μα διαφορετικοί στον τρόπο που κινούνται, στον τρόπο που ζούν.

Φυσικά για την αποκατάσταση των πραγμάτων είναι ρομαντικό να περιμένεις τις Πρυτανικές ή άλλες αρχές να δραστηριοποιηθούν. Άλλο τόσο ρομαντικό είναι να περιμένει κανείς ενδιαφέρον απ' τις φοιτητικές παρατάξεις. Εμφανίζονται λίγες μέρες κάθε άνοιξη. Με δικές μας δυνάμεις προχωρήσαμε ήδη μόνοι μας αποκαθιστώντας την προσπελασιμότητα στο υπόγειο της παλιάς Φ.Λ.Σ. και βοηθώντας με κασσέτες, όποιον ενδιαφέρθηκε να ακούσει τα μαθήματα στην προηγούμενη εξεταστική.

Παίρνουμε την κατάσταση στα χέρια μας, στο βαθμό που μπορούμε, ως άμεσα ενδιαφερόμενοι, και όχι ως άρρωστοι που ζητούν ελεημοσύνη και περιμένουν τους καλούς ειδικούς να τους σώσουν.

Ας σκεφθεί ο καθένας τη θέση του. Ας θυμηθεί πως δεν είναι πολυτέλεια μα δικαίωμα του καθένα να εξυπηρετεί τις ανάγκες του (και μάλιστα τις κύριες) όπως η κίνηση και η συμμετοχή στις κάθε είδους κοινωνικές διαδικασίες που επιλέγει. Ας πάψει η αναπηρία νάναι αρρώστια αγιάτρευτη και ας γίνει μια αξιοβίωτη διαφορετικότητα.

Ας μήν αφήσουμε να μας πνίξει η ανικανότητα του Πανεπιστημίου.

Το σαντεβού μας

για κάθε ένα που θέλει να μάθει, να συμμετέχει σ' αυτό που προσπαθούμε, κάθε Τρίτη 8 μ.μ. στο στέκι της παλιάς Φιλοσοφικής.

ΟΜΑΔΑ ΑΥΤΟΒΟΗΘΕΙΑΣ

Τα παρακάτω αποσπάσματα αποτελούν προδημοσίευση του βιβλίου του Τσίκο Μέντες που αυτόν τον καιρό μεταφράζουμε για να εκδοθεί από τα "Σκυλάκια του Παβλώφ"

ΓΡΑΦΕΙΟ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Το Γραφείο Λατινικής Αμερικής είναι ένας μικρός, ανεξάρτητος μη-κερδοσκοπικός, ερευνητικός οργανισμός ιδρυμένος το 1977. Το Γ.Λ.Α. σχετίζεται με ανθρώπινα δικαιώματα και συνδέεται με κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά ζητήματα στη Κεντρική και Νότια Αμερική και στη Καραϊβική. Κάνουμε έρευνες εκδίδουμε βιβλία, δημοσιοποιούμε, πιέζουμε και δημιουργούμε σύνδεσμους υποστήριξης με Λατινοαμερικάνικα κόμματα. Ακόμη ενημερώνουμε τα μέσα πληροφοριών, οργανώνουμε σεμινάρια και έχουμε ένα αναπτυγμένο πρόγραμμα σχολικών εκδόσεων.

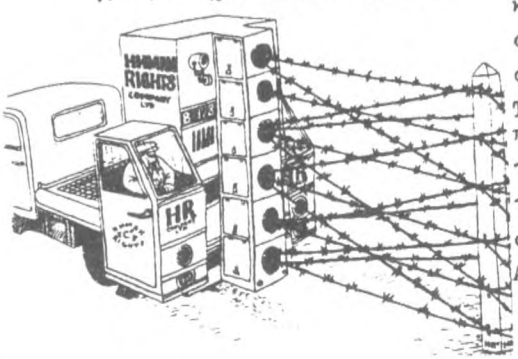

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ο Φραντζίσκο "CHICO" Άλβες Μέντες Φίλχο γεννήθηκε την 15η Δεκεμβρίου 1944, σε ένα χτήμα παραγωγής καουτσούκ στο XAPURI ACRE στη νοτιοδυτική Βραζιλία. Παντρεύτηκε την Ιλζαμάρζε Μπεζέρα Μέντες και έκαναν δύο παιδιά. Το καιρό του θανάτου του η Ελενίρα ήταν στα τέσσερα και ο Σαντίνο στα δύο.

Ο CHICO MENDES ήταν πρόεδρος της ένωσης αγροτικών εργατών του XAPURI, ήταν μέλος του Εθνικού συμβουλίου των συλλεκτών καουτσούκ, μέλος του Εθνικού συμβουλίου εργατικών συνδικάτων, μέλος του εργατικού κόμματος και ενταγμένος στην υπεράσπιση του οικοσυστήματος του Αμαζονίου. Το 1985 προέτρεψε την παγκόσμια Τράπεζα και την Υπερ-Αμερικανική τράπεζα αναπτύξεως για σχέδια ανάπτυξης του Αμαζονίου.

Το 1987 έλαβε το "GLOBAL 500", βραβείο από τα Ηνωμένα Έθνη και ένα μετάλιο από την Εταιρεία για ένα καλύτερο κόσμο της Νέας Υόρκης. Το 1988 του απονεμήθηκε τιμητικά ο τίτλος του επίτιμου πολίτη του RIO DE JANEIRO Στις 5.45 της Πέμπτης της 22ας Δεκεμβρίου ο CHICO MENDEZ, αρχηγός της εργατικής ένωσης συνδικάτων, συλλέκτης καουτσούκ και οικολόγος δολοφονήθηκε μπροστά στην πόρτα του σπιτιού του στο XAPURI ACRE.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΕΚΤΗ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ

Ο χυμός των καουτσουκόδεντρων (HEVEA BRASILIENIS) έχει χρησιμοποιηθεί για αιώνες από ντόπιες ομάδες της κοιλάδας του Αμαζονίου για αδιάβροχες τσάντες και υποδήματα. Τον 18ο αιώνα ταξιδιώτες μετέφεραν το καουτσούκ στην Ευρώπη και ένα ακμάζων εμπόριο αναπτύχθηκε καθώς άρχισε να χρησιμοποιείται στη κατασκευή χειρουργικών εργαλίων και αδιάβροχων ενδυμάτων. Έμποροι από τις πόλεις πάνω στο κύριο ποτάμι του Αμαζονίου, έκαναν ετήσια ταξίδια προς τα πάνω στους παραποτάμους για να μαζέψουν το λατέξ και τα άλλα προϊόντα του δάσους από τις κοινότητες των ινδιάνων που είχαν πειστεί ή είχαν εξαναγκαστεί να τους τα προμηθεύουν.

Σαν αποτέλεσμα της αυξανόμενης χρησιμότητάς του στην Ευρώπη και την Βόρειο Αμερική στα τέλη του 19ου αιώνα, με την άφιξη του ελαστικού ρόδας με αέρα και άλλων εφαρμογών, μονιμότερες συμφωνίες κλείστηκαν. Οι έμποροι άρχισαν να μεταφέρουν ξένο εργατικό δυναμικό από άλλες επαρχίες, ιδιάτερα φτωχούς αγρότες που άφησαν τη γη τους λόγω των ξηρασιών στη Βόρειο-Ανατολική Βραζιλία στα 1870 και 1880. Οι παραπόταμοι του Άνω Αμαζονίου (Μαδέιρα, Πούρους, Τζουτάι, Τζουρουά, Ισά) αποικίστηκαν και το παραδοσιακό κτήμα καουτσούκ (το σερίνγκαλ) δημιουργήθηκε. Οι συνθήκες ήταν σκληρές και οι ντόπιες ομάδες είτε βιαίως ενσωματώθηκαν στο εργατικό δυναμικό των καουτσουκοφυτειών είτε κυνηγήθηκαν.

Εκείνοι που δεν εξοντώθηκαν υποχώρησαν μέσα στο δάσος μακρυά από τα κύρια ποτάμια.
Βγήκε μεγάλο οικονομικό κέρδος. Με την αλλαγή του αιώνα το Μανάους είχε μετατραπεί από ένα μακρινό στρατιωτικό φυλάκιο στη πιο αναπτυγμένη πόλη της Νοτίου Αμερικής με μεγάλες πλωτές αποβάθρες, ηλεκτρικά τραμ και φωτισμό δρόμων, μεταφερόμενο νερό και δίκτυο

αποχέτευσης. Μεγάλο μέρος της επένδυσης ήταν Βρετανικό. Αγγλικές τράπεζες και οικονομικές φίρμες έλεγχαν τις περισσότερες εξαγωγές καουτσούκ και εισαγωγές ειδών πολυτελείας, ενώ οι θαλάσσιες γραμμές "BOOTH" είχαν κάθε εβδομάδα απ'ευθείας πλεύσεις από το Λίβερπουλ στο

Μπλεμ και το Μανάους
Οι μεγάλοι βαρώνοι του καουτσούκ των δύο αυτών πόλεων έλεγχαν ένα δίκτυο μεσαζόντων που με την σειρά τους χρηματοδοτούσαν τους κατόχους καουτσουκοφυτειών (τους σεριγγκαλίστας). Στο τέλος της αλυσίδας ήταν η μάζα των καουτσουκοεργατών (των σεριγγκαουέιρα) πραγματικών σκλάβων, σε ένα σύστημα σκλαβιάς μέσω των χρεών.

Φτάνει!
Φτάνει! Ίσα με εδώ!
Αυτή η κραυγή ανεβαίνει στο λαιμό μας καθώς αρχίζει το νέο έτος. Αρκετά με τις απειλές θανάτου και τους φόνους για κέρδος και προσωπικό όφελος με την καταστροφή και

την μιζέρια,με την βιαιότητα των πλάνων ανάπτυξης και των οικολογικών ολοκαυτωμάτων. Αρκετά με την κυβερνητική αδιαφορία και συνενοχή με όλους αυτούς τους θανάτους και την καταστροφή.Ας ενωθούμε όλοι να βάλουμε ένα τέλος σ'αυτά. Ας δημιουργήσουμε κάτι εναλλακτικό απ'αυτά.

Αυτά είναι τα αισθήματά μου καθώς γράφω την εισαγωγή αυτού του βιβλίου. Αυτοί που γνώρισαν τον CHICO MENDES ποτέ δεν θα τον ξεχάσουν. Μιλούσε ήρεμα αλλά ήταν γεμάτος ενέργεια και σε κατακτούσε με την πίστη που υπεράσπιζε τις ιδέες του. Ήταν μια ισχυρή απλή και γνήσια προσωπικότητα.Αυτή η συνέντευξη μαζί του είναι μια ιστορία γεμάτη ζωή δουλειά και αγώνα με το κίνημα αντίστασης των συλλεκτών καουτσούκ.

Περισσότερο απ'αυτό, είναι η ιστορία του αγώνα της υπεράσπισης του Αμαζονίου και, όπως συνήθιζε να λέει,των ανθρώπων του δάσους.Είναι μια ιστορία για κάποιον που αγάπησε τη ζωή,την κοινωνία του και το μέρος που έζησε και δούλεψε.

Ο CHICO MENDES κατάλαβε ότι εκτελούσε μια ιστορική αποστολή σαν αρχηγός της πάλης των συλλεκτών καουτσούκ για την προστασία των δασών του Αμαζονίου και την ίδρυση προστατευμένων περιοχών. Ακόμη γνώριζε -ο αγώνας τον δίδαξε- ότι στην υπεράσπιση του τρόπου ζωής των εργατών έπρεπε να ενώσει τα χέρια του με πολλούς άλλους,όπως και στον αγώνα για την υπεράσπιση της οικολογικής κληρονομιάς που είναι ζωτική για τους ανθρώπους του δάσους,τους Βραζιλιάνους και όλη την ανθρωπότητα. Όλη η ιστορία του CHICO ήταν η σφυρηλάτιση συλλογικής αντίδρασης και συγκεκριμένων εναλλακτικών λύσεων ενάντια στη καταστροφή,τη φτώχεια και τη καταπίεση στο XAPURI.

Η επαίσχυντη δολοφονία του την 22α του Δεκέμβρη 1988 από τους πληρωμένους φονιάδες των κτηματιών του ACRE έχει μετατρέψει τα λόγια του σε πολιτική διαθήκη. Ο

θάνατος του τον οποίο ο ίδιος πρόβλεφε,κατήγγειλε και προσπάθησε να αποφύγει,ήρθε την στιγμή που γινόταν ευρύτατα γνωστός και αναγνωρίστηκε σαν ένας αρχηγός των συλλεκτών καουτσούκ και οικολόγος. Ο CHICO μίλησε σε μας και για μας. Γι αυτό,όλοι εκείνοι από εμάς που πάλεφαν ενάντια στα βάσανα,στην καταστροφή και την καταπίεση χτυπήθηκαν από τις σφαίρες των δολοφόνων. Αλλά ήταν ο CHICO που πέθανε Ο χαμός του δεν θα είναι χωρίς νόημα εάν διατηρήσουμε τις ιδέες του και ακολουθήσουμε το παράδειγμά του.

Σαν συλλέκτης καουτσούκ που έμαθε να γράφει και να διαβάζει όταν έγινε περίπου είκοσι χρονών,δεν ήταν άνθρωπος των γραμμάτων αλλά των λόγων και των πράξεων.Αφηφώντας την οπλισμένη βία,οδήγησε ένα κίνημα που χρησιμοποίησε ειρηνικούς τρόπους αντίστασης. Σε απάντηση της αποφίλωσης πρότεινε προστατευόμενες περιοχές. Για να σταματήσει η ημι-σκλαβιά των φυτιών καουτσούκ,πάλεφε για το δικαίωμα να δουλέφει αυτόνομα και συλλογικά. CHICO ο εργάτης,CHICO ο οικολόγος,CHICO ο ειρηνόφιλος.

Μας άφησε ένα κίνημα Η ζωή και ο θάνατός του μετέτρεφαν το όνομά του σε σύμβολο αγώνα,πίστης και ελπίδας για ένα καλύτερο κόσμο,για τους ανθρώπους του δάσους και για όλους μας.

Ιανουάριος 1989

Το προηγούμενο κείμενο είναι ένα απόσπασμα από το αρχικό φυλάδιο που περιείχε συνέντευξη με τον CHICO MENDES. Ο συγγραφέας CANDIDO GRZYBOWSKI επιφορτίσθηκε την συνέντευξη σαν μέρος της μελέτης για το "ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΩΝ" ένα νεοεκδιδόμενο βιβλίο σχετικά με τα βραζιλιάνικα σοσιαλιστικά κινήματα που πρόκειται να κυκλοφορήσει από το

Γραφείο Λατινικής Αμερικής την άνοιξη του 1990.

Μετάφραση:
Δημήτρης Πασατσιφλικιώτης

ΨΥΧΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΤΗΤΑ

Το αλιεύσαμε στο περιοδικό "Ψυχολογικό Σχήμα" που επανεκδίδεται (δυστυχώς ιλλουστρασιόν , και με την δυσάρεστη έκπληξη της συμμετοχής των κ.κ. Μπαμπινιώτη και Ι. Ν. Παρασκευόπουλου):

Ερευνα στο Μανχάταν της Ν. Υόρκης έδειξε ότι κινδυνεύουν ιδιαίτερα από ψυχικές διαταραχές τα άτομα που έχουν καθόλου ή πολύ λίγες φιλίες. Σημαντικό είναι το νούμερο 39,5% των ατόμων με 5 φίλους που δεν αντιμετωπίζουν κανένα πρόβλημα ψυχικής υγείας. Αντίθετα, τα άτομα χωρίς φιλίες έχουν οπωσδήποτε - σύμφωνα με την έρευνα - κάποια ψυχικά προβλήματα. Παραθέτουμε παρακάτω τα πολύ ενδιαφέροντα αποτελέσματα αυτής της έρευνας:

Ατομα:	Φίλοι		
	5 φίλοι	2-4 φίλοι	δεν υπάρχ. φίλοι
Χωρίς προβλ υγεία	39,5%	7,2%	0,0
Μέτρ. έντασ ψυχικ διατ.	22,0%	16,4%	5,0%
Οριακή δομή προσωπικότ	27,0%	54,6%	47,5%
Ψύχωση	0,8%	3,1%	37,5%

Αλλων κατηγ	10,7%	18,7%	10,0%

Αξίζει να προσέξουμε ότι η έρευνα αφορά άτομα που ζουν σε σύγχρονη μεγαλούπολη με τις γνωστές απάνθρωπες συνθήκες ζωής. Επιβεβαίωση της ρήσης του Αριστοτέλη, ότι ο άνθρωπος είναι κοινωνικό ον αλλά και απόδειξη του τρόπου που ο σύγχρονος δυτικός πολιτισμός γεννά και πολλαπλασιάζει την ψυχική αρρώστια;

Φ.Π.

Φ. ΠΟΥ; Ψ.*

*Ερωτηματικό επίρρημα: α) ΠΟΥ είναι η ειδίκευση (πριν ή μετά το πτυχίο);
β) ΠΟΥ είναι η επετηρίδα;
γ) μα ΠΟΥ είναι η σχολή μου;

Μια αναφορά στον επικείμενο (1991) χωρισμό του ΦΠΨ τμήματος.

Στο προηγούμενο τεύχος είχαμε αναφερθεί στην επικείμενη ίδρυση αυτόνομης σχολής Ψυχολογίας στη Θεσσαλονίκη. Είχαμε δημοσιεύσει τότε τις προτάσεις των μεταπτυχιακών φοιτητών για τον χωρισμό του Φιλοσοφικού-Παιδαγωγικού-Ψυχολογικού τμήματος σε τμήμα Φιλοσοφικών και Κοινωνικών σπουδών και τμήμα Ψυχολογίας.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Το Δεκέμβρη του 1989 προωθήθηκε το θέμα προς το ΣΑΠ (Συμβούλιο Ανώτατης Παιδείας) μετά από σχετική απόφαση της γενικής συνέλευσης (ΓΣ) τμήματος ΦΠΨ (όργανο στο οποίο συμμετέχουν οι καθηγητές και μια μειοψηφική αντιπροσωπεία φοιτητών). Σ'εκείνη τη Γ.Σ. τμήματος είχε αποφασιστεί να υπάρξει επιτροπή που θα μελετήσει και θα προωθήσει σχέδιο προεδρικού διατάγματος. Η επιτροπή θ'αποτελούνταν από 3 καθηγητές (έναν από κάθε τομέα) και από 2 προπτυχιακούς και 1 μεταπτυχιακό φοιτητή.

Παρόλο όμως που στη Γ.Σ. του Δεκέμβρη οι φοιτητές που είχαν παρεβρεθεί εκεί είχαν αφήσει τηλέφωνα για να ειδοποιηθούν όταν θα συνεδριάσει η επιτροπή κάτι τέτοιο δεν έγινε. Έτσι η επιτροπή έκανε αρκετές συνεδριάσεις χωρίς τη συμμετοχή (και γνώση) φοιτητών.

Στα μέσα Ιούνη λοιπόν συνεδριάζει η Γ.Σ. τομέα Ψυχολογίας (χωρίς να έχει υπάρξει ειδοποίηση των φοιτητών γι'αυτή) η οποία εγκρίνει σχέδιο προεδρικού διατάγματος (σ.π.δ.) που έχει εγκρίνει (;) η επιτροπή.

Όταν οι μεταπτυχιακοί φοιτητές ανακαλύπτουν το τι έγινε στη Γ.Σ. τομέα και ότι θ'ακολουθήσει Γ.Σ. τμήματος που θα δώσει την τελική έγκριση στο σ.π.δ. ειδοποιούν το Δ.Σ. των προπτυχιακών φοιτητών. Αλήθεια πόσο καλόπιστος (ή

βλάκας) μπορεί να είναι κανείς για να πιστέψει πως τυχαία έγιναν δύο τόσο σημαντικές Γ.Σ. μέσα σε εξεταστική περίοδο (όπως άλλωστε "συμβαίνει" κάθε φορά που ένα σημαντικό θέμα αφορά τους φοιτητές) χωρίς να ειδοποιηθεί κανείς;

Στη Γ.Σ. τμήματος τελικά βρίσκονται και άλλοι φοιτητές πέρα από τους "νόμιμους εκπροσώπους" καθώς και μεταπτυχιακοί φοιτητές. Εκεί παίζεται το πρώτο μέρος ενός παιχνιδιού που θα συνεχιστεί και φέτος και από το οποίο θα εξερτηθεί το μέλλον των δύο τμημάτων (και φυσικά των φοιτητών του).

Συγκεκριμένα σ'εκείνη τη Γ.Σ. η προσοχή επικεντρώθηκε στο θέμα της ειδίκευσης στην αυτόνομη σχολή Ψυχολογίας. Οι προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί φοιτητές που βρέθηκαν εκεί διέλυσαν τη Γ.Σ. τμήματος. Τελικά όμως απόφαση που να προωθεί το σχέδιο προεδρικού διατάγματος προς το Υπουργείο πάρθηκε μετά από νέα Γ.Σ. τομέα Ψυχολογίας και νέα Γ.Σ. τμήματος.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

Για να μπορέσουμε όμως να καταλάβουμε που παίχτηκε η πρώτη κόντρα (αλλά και που θα παιχτού οι επόμενες) θα πρέπει πρώτα να δούμε συνολικά το σ.π.δ.

Τα κύρια σημεία του όπως διαμορφώθηκε τελικά με τις προτάσεις των φοιτητών είναι:

1. Το ΦΠΨ χωρίζεται σε τμήμα Φιλοσοφίας και Παιδαγωγικής (τμ.Φ-Π) όπως τελικά ονομάστηκε το πρώτο τμήμα και τμήμα Ψυχολογίας (τμ.Ψ) Και τα δύο νέα τμήματα αρχίζουν να λειτουργούν από το 1991.

2. Το τμήμα Φ-Π χορηγεί πτυχίο Φ-Π με ειδικεύσεις (ενν. στη Φιλοσοφία και την Παιδαγωγική). Το πτυχίο παρέχει το δικαίωμα εγγραφής στη φιλολογική επετηρίδα.

3. άρθρο 2(Ι β): "Το τμ.Ψ χορηγεί πτυχίο Ψ με κατευθύνσεις σε κλάδους της Ψυχολογίας. Το πτυχίο αυτό δεν παρέχει δικαίωμα εγγραφής στην

επετηρίδα.φιλολόγων της Μ.Εκπαίδευσης.Επίσης το τμήμα Ψυχολογίας θα παρέχει ειδικεύσεις σε κλάδους της Ψυχολογίας.

4. Οι προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί φοιτητές του ΦΠΨ κατατάσσονται με δήλωση προτίμησης τους σ'ένα από τα δύο νέα τμήματα "και διατηρούν την εκπαιδευτική τους κατάσταση σε σχέση με τα εξάμηνα σπουδών όσο και σε σχέση με το πρόγραμμα σπουδών"

1. ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΕΥΣΗΣ

Το άρθρο 2(Ι β) (σημείο 3) του διατάγματος αποτέλεσε το πεδίο της πρώτης κόντρας στη Γ.Σ. της 2Ι Ιουνη.Η αρχική διατύπωση της επιτροπής (των καθηγητών) δεν ανέφερε καθόλου τη λέξη "ειδίκευση" (ή "κατεύθυνση").Απλά ανέφερε "το τμήμα Ψυχολογία,χορηγεί πτυχίο Ψυχολογίας" και τίποτε άλλο. Έτσι άφηνε χωρίς διευκρίνηση το αν η ειδίκευση θα δίνεται πριν ή μετά το πτυχίο.

Οι (προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί) φοιτητές που βρέθηκαν στη Γ.Σ. στις 2Ι Ιούνη γνώριζαν πως ήδη είχαν υπάρξει σκέψεις και προτάσεις από μεριάς Υπουργείου για ειδίκευση στο μεταπτυχιακό κύκλο σπουδών σε όλες τις σχολές γενικά.

Ο φόβος λοιπόν μήπως η σχολή Ψ. αποτελέσει

το πρώτο τμήμα όπου θα εφαρμοστεί αυτή η ρύθμιση ήταν κάθε άλλο παρά αστήριχτος. Άλλωστε ο κ.Δημητρίου ήταν σαφής στη θερμή υποστήριξη μιας τέτοιας ρύθμισης

Τι σημαίνει όμως να δίνεται η ειδίκευση στο μεταπτυχιακό;

α) Οι επιπτώσεις στο δικαίωμα στην εργασία:
Θα δημιουργηθούν δύο ειδών πτυχιούχοι:από τη μια οι λίγοι που θα έχουν περάσει στο μεταπτυχιακό και θα έχουν ειδίκευση,και από την άλλη οι πολλοί που δεν θα έχουν ειδίκευση.
Είναι σαφές ότι σε συνθήκες ανεργίας τις περισσότερες και καλύτερες συνθήκες απασχόλησης θα τις έχουν οι πρώτοι ενώ οι δεύτεροι θα είναι καταδικασμένοι είτε στην ανεργία είτε στην υποαπασχόληση και την κακά αμοιβόμενη και αδιάφορη εργασία.
Ακόμη με τη δημιουργία δύο ειδών πτυχιούχων εισάγεται από τώρα η ιεραρχική πυραμίδα στον εργασιακό χώρο: οι "ειδικευμένοι ειδικοί" θ'αποφασίζουν και ελέγχουν ενώ οι "απλώς ειδικοί" θα εκτελούν.

β) Η υποβάθμιση του προπτυχιακού κύκλου σπουδών:
Τα πολλά λεφτά θα δίνονται σ'εκείνους που το σύστημα μπορεί να χρησιμοποιήσει καλύτερα,δηλαδή τους "ειδικούς" ενώ στους προπτυχιακούς,θα δίνονται ψίχουλα.

γ) Οι επιπτώσεις στο δικαίωμα στη γνώση:
Είναι προφανές ότι όταν αποκλείεις κάποιους από μια βαθμίδα της εκπαίδευσης τους στερείς το δικαίωμα στη γνώση. Αυτό είναι αποτέλεσμα μιας λανθασμένης αντίληψης για τη γνώση που την θέλει να μετριέται με μεζούρα και με τίτλους σπουδών.
Όμως η γνώση δεν είναι πίτα για να μοιραστεί σε φέτες (κι όποιος προλάβει το καλύτερο κομμάτι). Κι αυτό γιατί η γνώση δεν είναι το σύνολο των πληροφοριών που μας παρέχει ο πάνσοφος καθηγητής κι εμείς το καταναλώνουμε.Αυτό που κάνουν οι τιτλούχοι εδρανολαγνες αυθεντίες είναι στην πραγματικοτητα να μας αποστερούν από τη γνώση.
Η γνώση θα αποκατασταθεί όταν κατανοήσουμε πως είναι μια διαδικασία σύνδεσης με τη ζωή και την κοινωνία (γι'αυτό δεν μπορεί παρά να είναι παραγωγική).Δεν χρειαζόμαστε ειδικευμένους ηλίθιους

(που ξέρουν τα πάντα για το τίποτα)αλλά ανθρώπους που αντιλαμβάνονται τις εξωτερικές συνδέσεις της (με τις άλλες διαδικασίες γνώσεις καθώς και τη ζωή και την κοινωνία).

Για όλους αυτούς τους λόγους η έλλειψη διευκρίνησης σχετικά με το πότε δίνεται η ειδίκευση θεωρήθηκε από τους φοιτητές ότι προέρχεται "εκ του πονηρού". Ο κ.Δημητρίου δεν έκανε καν τον κόπο να το κρύψει.

Οι φοιτητές λοιπόν αποφάσισαν τη διάλυση της Γ.Σ. τμήματος για να μην περάσει έτσι το σ.π.δ. (εκτιμώντας πως τότε ήταν οι καλύτερες συνθήκες για να γίνει δεκτή μια ευνοϊκή ρύθμιση) Μπροστά σ'αυτή την δυναμική αντίδραση οι καθηγητές-μια και όλοι τους τουλάχιστον του τομέα Ψ ήθελαν να προχωρήσει γρήγορα το σ,π.δ.-πρότειναν τις εξής "συμβιβαστικές" προτάσεις:

-(Φατούρου):Το τμήμα Ψ χορηγεί πτυχίο Ψ με κατευθύνσεις(πρσχ. όχι ειδικεύσεις) σε κλάδους της ψυχολογίας.

-(Δημητρίου):Το τμήμα Ψ θα παρέχει ειδικεύσεις σε κλαδους της Ψ (αλλά δεν διυκρινίζεται αν θα τις παρέχει πριν ή μετά το πτυχίο).

Τελικά στις επόμενες Γ.Σ. πέρασε ένα "άθροισμα" των δύο συμβιβαστικών προτάσεων (βλ.σημείο 3 άρθρο 2 (Ι β)) το οποίο βέβαια διατηρούσε την αοριστία της αρχικής διατύπωσης.Αυτό οφείλεται

στο ότι όλα είναν σε μια περίοδο (τέλη εξεταστικής) όπου δεν υπήρχαν πολλοί φοιτητές για ν' αντιδράσουν και γιατί εκτιμήθηκαν διαφορετικά οι συσχετισμοί μέσα στο σώμα των καθηγητών (θεωρήθηκε ότι θα υπάρξουν καλοί όροι για να παλέψουμε στη συνέχεια το ζήτημα).

Οι επόμενοι μήνες θα είναι κρίσιμοι μια και σ'αυτούς θα παρθούν οι τελικές αποφάσεις για την "ειδίκευση".

2.ΤΑ ΑΛΛΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Άλλα ζητήματα που αφορούν τα δύο νέα τμήματα:

1. Ενώ για τους νυν φοιτητές ΦΠΨ υπάρχει διατύπωση δεν διευκρινίζεται τι γίνεται με τους πτυχιούχους ΦΠΨ. Πόσοι απ'αυτούς και με ποιες προϋποθέσεις γίνονται δεκτοί στο νέο τμήμα;

2. Ποιος θα είναι ο αριθμός των εισαγομένων στα δύο νέα τμήματα; Η νέα σχολή Ψυχολογίας θα είναι μαζική για να καλύφει τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας σε ψυχολόγους (στα ιδρύματα οι ανάγκες είναι τεράστιες τα κονδύλια όμως ελάχιστα); Ή θα είναι μια σχολή για λίγους φοιτητές μια σχολή ελίτ οι οποίοι θα υπάρχουν για να εξυπηρετούν μόνο τα δικά τους συντεχνιακά συμφέροντα εύκολα ελεγχόμενοι από το κράτος και τις οικονομικές συνθήκες, όχι όμως και από την κοινωνία. Η κοινωνία έχει συν τοις άλλοις ανάγκη η γνώση της Ψυχολογίας να διαχυθεί σε όσο το δυνατόν περισσότερα άτομα. Έτσι θα μπορούν να έχουν πρόσβαση σ'αυτήν όσο το δυνατόν περισσότερα τμήματα και στρώματα της κοινωνίας για να υπάρχουν δυνατότητες να χρησιμοποιηθεί η γνώση προς όφελος όλων και όχι μόνο λίγων.

3. Η οργάνωση σπουδών στο τμήμα Ψ θα αναδείξει και το αν ο χαρακτήρας του θα είναι τεχνοκρατικός ή κοινωνικός. Από την οργάνωση σπουδών (αλλά και τα κονδύλια) εξαρτ'ται το αν θα επιτραπεί ένας ικανός αριθμός εισαγομένων. Ποια θα είναι η συμμετοχή των φοιτητών; Θα αναδεικνύονται οι μελλοντικοί ψυχολόγοι σε όργανα αστυνόμευσης και καταστο-

λής της διαφορετικότητας ή σε μέσο για την ανάδειξη της διαφοράς και της λειτουργικότητάς της; θα εχει η νέασχολή μια κατεύθυνση αποϊδρυματοποίησης; θα αποφύγει τη σύνδεση με ιδιωτικά συμφέροντα;

4. Ποια θα είναι η σχέση των υπαρχόντων τμημάτων Ψ στην Ελλάδα; Πώς θ'αποφευχθεί η ιεράρχηση των σχολών Ψ (ο διαχωρισμός σε σχολές ελίτ και κατώτερες σχολές);
Το αίτημα για ενιαίο εθνικό πτυχίο ψυχολογίας, χωρίς αναγραφή σχολής προέλευσης, μπορεί ν'αποτρέφει αυτό τον κίνδυνο;

5. Το τελευταίο ζήτημα αφορά κυρίως αυτούς που θ'ακολουθήσουν το τμήμα Φ-Π. Μέσα στο καλοκαίρι κυκλοφόρησαν δημοσιεύματα σχετικά με σχέδια της κυβέρνησης που προβλέπουν την επιλογή αυτών που θα διορίζονται στην επετηρίδα (προεισαγωγικά σεμινάρια κτλ.). Αυτό βέβαια σημαίνει πως θα σπουδάζουμε 4 χρόνια τουλάχιστον χωρίς το πτυχίο μου να έχει αντίκρυσμα. Κι όλα αυτά τη στιγμή που υπάρχουν 3.200 θέσεις εργασίας φιλολόγων κενές ~~(όσες περίπου και οι αποφοίτοι στην επετηρίδα)~~. Και την στιγμή που το κράτος εξακολουθεί να εκμεταλεύεται τους ωρομίσθιους καθηγητές.

Το σίγουρο είναι πάντως πως και ο σύλλογος φοιτητών ΦΠΨ αλλά και ο σύλλογος των δύο νέων τμημάτων θα πρέπει στο άμεσο μέλλον να δώσουν συγκεκριμένες απαντήσεις στην πράξη σε πολλά ζητήματα. Οι απαντήσεις υπάρχουν και μάλιστα πολύ συγκεκριμένες. Φτάνει κανείς να μελετήσει τις επεξεργασίες του φοιτητικού κινήματος της σχολής μας αλλά και να συνειδητοποιήσει ότι πρέπει ν' αγωνιστεί για την επιβολή των λύσεων που τον αφορούν.

Α.Χ.

1ον ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΣΤΑ ΖΩΑ.

Στις 2.12.90, έλαβε χώρα το 1ο Πανευρωπαικό συνέδριο ενάντια στα πειράματα για τα ζώα ,το οποίο οργάνωσαν : η Ομάδα Οικοφιλόζωων και το περιοδικό:''Φύση και Οικολογία'' Το θέμα του συνεδρίου ήταν:ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΣΤΑ ΖΩΑ: ΕΠΙΣΤΗΜΗ Η ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ; Ετσι στην Πάντειο συγκεντρώθηκαν και έλαβαν μέος σαν ομιλητές: ο Ιταλός καθηγητής PIETRO CROCE, ανατομοπαθολόγος, η Ιταλίδα καθηγήτρια Φιλοσοφίας L.BATTAGLIA, ο G. TAMINO, βουλευτής των Ιταλών Πράσινων, από την Αγγλία: ο δρ. SHARPE, η κ. L.KAY, ιατρός, από τη Γερμανία ο Δρ. RAMBECK, βιοχημικός, η κ. C.GERICKE, κτηνίατρος, η Γαλλίδα A.VALADIER,Πρόεδρος της Γαλλικής Εθνικής Οργάνωσης για την Υπεράσπιση των Ζώων, καθώς και ο Γ.Χαριτάκης, γιατρος καρδιολόγος , και ο Θ. Θεοδοσιάδης Πρόεδρος του Κτηνιατρικού Συλλόγου,κ.α Στο συνέδριο αυτό συζητήθηκαν πολλά ενδιαφέροντα θέματα. Το πιο σπουδαίο όμως είναι ότι πολλοί μύθοι σχετικά με την ωφέλεια των πορισμάτων των πειραμάτων έσπασαν. Αποδείχτηκε ότι όχι μόνο τα πειράματα δεν ωφελούν, αλλά και ότι σε πλείστες μάλιστα περιπτώσεις βλάπτουν με το να δίνουν λάθος κατεύθυνση στις έρευνες. Αυτό μάλιστα το ξέρουν και οι περισσότεροι, αν όχι όλοι, οι πειραματιστές οι οποίοι παίζουν τα σαδιστικά τους παιχνίδια στα εργαστήριά τους για να κάνουν το μόνο έγκυρο πείραμα με την κυκλοφορία της ουσίας στην αγορά φαρμάκων, όπου οι αντιδράσεις ανθρώπινων πλέον πειραματόζωων θα καθορίσει το μέλλον του προϊόντος.

Αν και από την Ελληνική πλευρά λείπαν οι επίσημοι αρμόδιοι φορείς, και δε παραβρέθηκε ούτε ένας πολιτικός, εντούτοις ο Ελληνικός κόσμος αντιπροσωπεύθηκε θερμά από διάφορους συλλόγους φιλόζωους και οικολογικού ενδιαφέροντος. Ετσι οι φιλοξενούμενοι μας έφυγαν με τη σωστή εντύπωση ότι: οι Ελληνες είναι καλοί άνθρωποι ,η κυβέρνησή τους είναι που είναι αναίσθητη,(δηλ.αποτελείται από κακούς) αλλά δε φταίει κανείς γι'αυτό._

ΑΝΕΣΤΗΣ/ΜΑΡΙΑ ----------
----------VVVVVVVVVVVVVVVVVVV
VVVVVVVVVVVVVVVVVVV----------

'' ΟΤΑΝ Ο ΗΛΙΟΣ ΠΑΓΩΝΕΙ,ΤΟΤΕ ΝΑΙ ΚΑΤΑΡΑ ΣΤΟΥΣ ΑΡΓΕΙΟΥΣ.''

Πανώ 23ου Λυκείου.

''Κι η πλατεία ήταν γεμάτη απ'το νόημα που 'χει κάτι σ'όλη τη γή.'' Παιδιά 15, 16, 17 χρονών αλλά και 14 και 13 και 12 στις 14 Δεκέμβρη έμαθαν τι σημαίνει ''αγωνίζομαι, απαιτώ και διεκδικώ κάτι που μου ανήκει.Το έμαθαν αυτό σε εκατοντάδες ανθρώπους που βρίσκονταν στα πεζοδρόμια, στα σπίτια, στα αυτοκίνητα, σε φοιτητές, στον κόσμο όλο.

Η πορεία ξεκίνησε στις 12.30 από την Καμάρα με χειροκροτήματα και αξεπέραστο ενθουσιασμό, με δεκάδες πανώ μεγάλα και μικρά. Βρίσκονταν όλοι εκεί γιατί ήξεραν τί ήθελαν και τί να κάνουν. Η κυκλοφορία κόπηκε αμέσως από το πλήθος και τα πανώ υψώθηκαν θριαμβευτικά να επιβεβαιώσουν την παρουσία τους.

-''Έχουμε βιβλία; '' ρωτούσε μια μαθήτοια με τον τηλεβόα. ''Όχι'' απαντούσαν όλοι.

-''Έχουμε σχολεία;'' ξαναρωτούσε. ''Όχι'' πιο δυνατά φώναζε το πλήθος.-''Το πολυνομοσχέδιο θα περάσει;''

ΟΧΙ, ΟΧΙ, ΟΧΙ, αποκορυφώνονταν ο πανζουρλισμός συνοδευόμενος από τραγουδιστές φωνές που ούρλιαζαν ΠΟΤΕ, ΠΟΤΕ, ΠΟΤΕ, ΤΟ ΠΟΛΥΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ.

Κι η ατμόσφαιρα ηλεκτριζόταν ολοένα και περισσότερο καθώς τα παλαμάκια δυνάμωναν και κυρίευαν την Αριστοτέλους.

''ΟΧΙ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΦΥΛΑΚΗ
ΘΕΛΟΥΜΕ ΠΑΙΔΕΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ''

Απαιτούσαν οι μαθήτριες και οι μαθητές και δεν υπήρχε τίποτα να τους σταματήσει, τίποτα να τους φοβήσει. ''ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΥΠΟΚΙΝΟΥΜΕΝΕΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΕΣ''

φώναζαν το σύνθημα αυτό ξανά και ξανά σχεδόν κάθε 5'λεπτά σ'όλη τη διάρκεια της πορείας και αυτό έκανε αυτά τα παιδιά να γίνονται ακόμα πιο μεγαλόπρεπα ακόμα πιο επιβλητικά. Οταν η πορεία περνούσε απ'τα γραφεία του Κ.Κ.Ε τα μπαλκόνια τους γέμισαν και χειροκροτούσαν τους νεαρούς -ες που διαδήλωναν. ''Κατεβήτε κάτω στο δρόμο μαζί μας να φωνάξετε'' τους φώναζαν τα παιδιά και το πάθος τους χυνόταν ίδιος χείμαρος μετά από καταιγίδα.

''ΘΕΛΟΥΜΕ ΔΙΑΛΟΓΟ ΜΗ ΜΑΣ ΠΟΛΕΜΑΤΕ'' ανέμιζε το πανώ του 13ου και τα συνθήματα 'κάναν τον καθένα ν'ανατριχιάζει και να βουρκώνει απ'την ένταση :

''ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ ΛΙΤΟΤΗΤΑ ΣΤΟΥΣ ΜΠΑΤΣΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ'' ή''ΨΩΜΙ ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ'' Καθώς η πορεία συνέχιζε συγκινητικά επεισόδια ακολουθούσαν το ένα το άλλο. Οπως εκείνο στην Πλατεία Αριστοτέλους όπου ένας γεράκος 80

χρονών με κάτασπρα μαλλιά και φτωχικά ρουχα στα πρόθυρα της τύφλωσης άρπαξε τη μία άκρη από ένα πανώ και το κρατούσε με δύναμη και αέρα νικητή ψηλά.(Ας νιώσουμε σ'αυτό το σημείο ντροπή όλοι εμείς που τολμάμε ν'ονομάζουμε τους εαυτούς μας αγωνιστές όταν φανφαρολογούμε μέσα στα αμφιθέατρα).
''ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΖΙΚΟΣ, ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.''
φώναζαν και 'γω ήξερα ότι στην πραγματικότητα αυτό ήταν η απάντηση στα χάλια τα δικά μας, τα ''φοιτητικά'' που δεν μπορούμε ούτε συνέλευση να κάνουμε σαν άνθρωποι, πόσο μάλλον να σταθούμε αντάξιοι απέναντι σ'αυτούς τους νεαρούς -ες, επαναστάτες -τριες που συγκλόνησαν ολόκληρη την Ελλάδα με τον αγώνα τους, σε μια περίοδο που όλοι χάσαν όλα τα ιδανικά τους. (ΝΑΙ ΟΛΟΥΣ ΕΜΑΣ ΤΟ ΛΕΩ ΣΟΦΟΥΣ, ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΗΔΕΣ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ.)
Υπήρχαν όμως και οι καθηγητές αυτή την φορά. Ηταν εκεί, είχαν πανώ και φώναζαν μ'όλη τους την δύναμη: ''ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠ'ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΑΣ ''
Επιτέλους!
''ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΓΙΑ ΜΑΣ ΧΩΡΙΣ ΕΜΑΣ''Το πανώ του 1 & 2 ΤΕΛ ΕΥΟΣΜΟΥ ακολουθούσε. Μια μεγάλη γυναίκα παρακολουθούσε απ'το πεζοδρόμιο φωνάζοντας: ''Το μέλλον της Ελλάδας είστε εσείς'' Και όλοι ξεσπούσαν σε χειροκροτήματα επιδοκιμασίας και ενθουσιασμού από παντού. Οι μαθήτριες τις περισσότερες φορές φώναζαν πιο πολύ απ'τους μαθητές και ακούγονταν πιο δυνατά πιο ξεκάθαρα:
''ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΙΔΙΑ.
ΤΟ POINT SYSTEM ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΦΟΡΤΗΓΑ''
(Τι έχουμε να πούμε εμείς, οι θηλυκές φοιτητικές υπάρξεις της αριστερίστικης μεριάς, που όλα τα λέει ο φίλος μας αντί για μας ;)
Ανθρωποι γέροι με σακκούλες στα χέρια βλέμματα γεμάτα ελπίδα, δειλά χαμόγελα απ'τα πεζοδρόμια και το πανώ του 17ου.
''ΤΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΑ ΤΑΓΜΑΤΑ''
Φτάσαν στο Υπουργείο, ΜΑΤ παντού και τα παιδιά να κρεμιούνται στα κάγκελα για να κρεμάσουν τα πανώ τους και να φωνάζουν ακόμα πιο δυνατά.
Η Αποθέωση!...
Ενα ακόμα πανώ απ'το 2ο/10ο Λύκειο κυμάτιζε αγέρωχα, άφοβα:
''ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΓΩΝΕΣ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ.
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΧΩΡΙΣ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ.''
Από τα παιδιά και τα πλάσματα της γης, απ'αυτά που μείνανε αγνά, απ'αυτά θα περιμένουμε να αλλάξει ο κόσμος. Κάπως έτσι δεν αρχίζει μια Επανάσταση;
Οι μαθητές της Ελλάδας θα νικήσουν.
Μόνον αυτοί...
Ερριέτα -Ερριέτα...

ΝΑ ΜΕΤΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΣΕ ΑΤΑΚΤΗ ΦΥΓΗ

Πολυνομοσχέδιο

. Μείωση 6% των δαπανών για την παιδεία (σίτιση,στέγαση)
.Κατάργηση των επετηρίδων σε πολλές σχολές
. Κατάργηση τουασύλου (Πανεπιστημιακή αστυνομία)
. Εντατικοποίηση των σπουδών (εξάμηνα κ.τ.λ.)
. Κατάργηση όλων σχεδών των τμημάτων των ΤΕΙ
. Ιδιωτικοποίηση των ΑΕΙ-ΤΕΙ

ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ.....

. Αντιτρομοκρατικός" νόμος (Νομιμοποίηση κρατικής τρομοκρατίας)
. Αντιαπεργιακός" νόμος (Κατάργηση οποιασδήποτε συνδικαλιστικής ελευθερίας-κατάργηση απεργίας)
. Πολιτική λιτότητας (Ασφαλιστικό,φορολογία,πληθωρισμός,ανεργία κ.λ.π.)

Ποιά θα είναι η απάντηση σ'αυτή τη λυσσαλέα επίθεση;

Εμείς λέμε να είναι το ίδιο ΣΚΛΗΡΗ.
Οι μαθητές δείχνουν τον δρόμο. Τι νόημα έχει το "χάσιμο" ενός εξαμήνου μπροστά στο "πέταμα"στην ανεργία.

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΟΛΛΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΜΟΙΡΑΣΑΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ.

Οι νέες ιδέες θέλουν να περάσουνε πατώντας το μέλλον των σπουδαστών.
Εμείς να κάνουμε τον δρόμο τους άβατο.

ΟΛΟΙ ΤΩΡΑ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ-ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ
ΝΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΕΙ ΕΝΑ ΠΑΝΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ-ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΜΕΤΩΠΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Οι Γάλλοι σπουδαστές νίκησαν.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ να νικήσουμε κ'εμείς.
Εμπρός για καταλήψεις διαρκείας.
Εμπρός για κινητοποιήσεις.
- ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
  ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

- ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ
  ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ Κ'ΣΧΟΛΩΝ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΘΑ
ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
Κ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

" ΠΩΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ
ΑΝ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ "

Το κείμενο που έχετε αυτή τη στιγμή στα χέρια σας έχει γραφτεί για τη συνάντηση που είχε οργανωθεί για την Πέμπτη 13/12, και η οποία ποτέ δεν έγινε. Ευτυχώς είχα γράψει κάποια πράγματα τα οποία θέλω να ακουστούν, ή έστω να διαβαστούν.....

Το πρώτο που θα ήθελα να πω είναι γιατί αποφάσισα να οργανώσω αυτή τη συνάντηση.
Νομίζω ότι όλοι γνωρίζετε λίγο ως πολύ το θέμα, γιατί συζητιέται απ'όλους σε πηγαδάκια των δύο ή τριών, στα κρυφά, ή θίγεται πότε πότε ως παρένθεση στα περιθώρια μιας " σημαντικής " κουβέντας. Δεν είμαι διατεθειμένη πιά, να μιλώ ή ν'ακούω για όλα αυτά τα θέματα - που θα θιγούν παρακάτω - στα κρυφά. Πιστεύω ότι μπορεί να γίνει μια ουσιαστική κουβέντα για την επικρατούσα κατάσταση μόνο εφόσον τεθεί ως θέμα μιας συνάντησης. Αυτός είναι και ο λόγος που βρισκόμαστε εδώ τώρα.....

Το θέμα που πρότεινα είναι " πώς συνεχίζουμε ". Το " αν συνεχίζουμε " είναι πρόταση του Άρη, την οποία δέχτηκα.
Η κατάσταση στα " Σκυλάκια " έχει τελματωθεί. Βρισκόμαστε κωλλημένοι σε μια κατάσταση που δεν προχωράει απο τη μια, και απο την άλλη φοβόμαστε οποιαδήποτε κίνηση, μη τυχόν και διαλυθούμε. Ομως, ποιός ο λόγος συντήρησης μιας κατάστασης που δεν προχωράει. Εγώ, δε βλέπω τίποτα κακό στο να διαλυθούμε, αν δούμε ότι δεν τραβάμε.
Πριν απ'αυτό όμως, θεωρώ σημαντικό ένα ξεκαθάρισμα λογαριασμών, να δούμε γιατί συμβαίνουν όλα αυτά και τι μπορούμε να κάνουμε εδώ που είμαστε.
Εχει θιχτεί απο κάποιους ότι δεν υπάρχουν στα Σκυλάκια προσωπικές σχέσεις. Δεν υπάρχει πλέον προσωπική επαφή και το ενδιαφέρον, με αποτέλεσμα να χαθεί η ανάλαφρη διάθεση της παρέας. Ολα γίνονται πολύ σοβαρά και με το πρόσχημα της πολιτικής άποψης. Με βάση αυτή την " πολιτική " άποψη κάθε νύξη για προσωπικές, ανθρώπινες σχέσεις, κατηγοροποιείται ως απολίτικη και απορρίπτεται.
Ετσι, το κλίμα γίνεται πολύ επιβαρυμμένο, πολύ σοβαροφανές, πολύ αντιερωτικό.
Ομως, γιατί έγινε ο σκοπός μας η πολιτική πρακτική, ποιός ο λόγος που φτάσαμε εκεί;
Γιατί οι προσωπικές σχέσεις ΔΕΝ είναι πολιτικές;
Μήπως πίσω απο αυτές τις πολιτικές και ιδεολογικές φανφαρολογίες κρύβονται τα ανθρώπινα προβλήματα, όπως οι κρυφές ή ανοιχτές συγκρούσεις της

εξουσίας, οι ανταγωνιστικες μάχες για αναγνώριση, εξουσία και αγάπη, οι εν βρασμώ επιθετικότητες, ο βάλτος της ανεκπλήρωτης σεξουαλικότητας, η ζήλεια, τα αξεπέραστα συναισθηματικά και σεξουαλικά προβλήματα των αντρών με τις διανοουμενίστικες τεχνικές επίδειξης και τα ιδεολογικά φανφαρώδη υποκατάστατα, το πρόβλημα των γυναικών αναμεταξύ τους που δεν εμπιστεύονται οτιδήποτε σχετίζεται με τους άντρες, ειδικά στα θέματα της πολιτικής και της παρέμβασης, το πρόβλημα του έρωτα όπου είναι άγνωστο το κατά πόσο μπορεί να δείξει κανείς ανοιχτά τις επιθυμίες του, χωρίς να δημιουργήσει στην ομάδα φόβο, ζήλεια και χάος, και τόσα άλλα " απολίτικα " θέματα, που συνήθως βρίσκονται πίσω απ'όλες τις " πολιτικές " συγκρούσεις.
Γι αυτό δεν μπορούμε να παρακάμψουμε όλα αυτά τα σημεία και να φερθούμε επιπόλαια.
Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε στα μεγάλα όταν δεν μπορούμε να βασιστούμε ότι θα γίνονται τα μικρά πράγματα της καθημερινής ζωής. Δεν έχει νόημα να μιλάει κανείς για χειραφέτηση ή για τη λύση των οικολογικών θεμάτων, όσο το πλύσιμο των πιάτων και η καθαριότητα του χώρου, παίρνει τόσο πολύ απο τη δύναμη και την αλληλεγγύη μας.
Αρκετά σχέδια των οικολογικών και εναλλακτικών κινήσεων σκόρπισαν κάτω απο τις εσωτερικές δυσκολίες.
Οταν όλα αυτά τα θέματα φοβάται κανείς ακόμη και να τα συζητήσει, τότε παραμένουν άλυτα και υποβόσκουν σε κάθε δραστηριότητα.
Τότε είναι που συνεχώς οι ίδιοι και οι ίδιοι ασχολούνται με τις δουλειές που πρέπει να γίνουν και οι οποίοι έρχεται μια στιγμή που κουράζονται (βέβαια, εδώ τίθονται και άλλα θέματα προσωπικής ανάδειξης και επιβεβαίωσης), τότε δημιουργούνται εξουσίες αυτονόητες και αναμφισβήτητες και τότε έχουμε παραδείγματα και σωματικής βίας, όπως συνέβει πριν απο λίγο καιρό στην Οικολογική Κίνηση.

Το θέμα είναι τι μπορούμε να κάνουμε - αν η κατάσταση δε μας ικανοποιεί και θέλουμε να κάνουμε κάτι για να την αλλάξουμε.
Βλέπω σα μοναδική λύση να βγάλουμε τώρα την κριτική μας απέναντι στα άτομα με τα οποία έχουμε προσωπικές συγκρούσεις. Να θέσουμε τα θεματά μας τώρα ώστε να μας ελαφρώσουν απο το βάρος τους και να βάλουμε νέες βάσεις.

Η κριτική αυτή αντιπαράθεση δε πρέπει,με κανένα τρόπο να γίνει με κακία. Γι αυτό πρέπει όλοι μας να έχουμε ανοιχτά τα μάτια μας. Για μένα, αυτή η " αντιπαράθεση " είναι μια πράξη αγάπης, γιατί πρέπει να ενδιαφέρεται κάποιος για να σου πει την αλήθεια για το άτομό σου και να σου δώσει ένα καθρέφτη του εαυτού σου. Μόνο έτσι μπορούμε να δούμε τι πάει στραβά με μας και νά γίνουμε πιό αυθεντικοί.
Πιστεύω ότι για να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε σαν ομάδα, θα πρέπει να κάνουμε κάτι, να θέσουμε ένα όρο, τον μοναδικό που θεωρώ ουσιαστικό (έξω απο καταστατικά, συμφωνητικά κλπ.). Αυτός ο όρος είναι να υπάρχει μια συνάντηση τακτική, για παράδειγμα μία φορά το μήνα, όπου θα θίγονται τα προσωπικά μας θέματα και οι συγκρούσεις, έτσι ώστε να ξεμπλοκαριζόμαστε και να συνεχίζουμε.
Η δουλειά προς τα μέσα και η δουλειά προς τα έξω δημιουργεί ένα σύνολο και αυτό το σύνολο είναι η πολιτική και ανθρώπινη εναλλακτική πρόταση.
Γι αυτό είναι αναγκαίες νέες μορφές για τη σύνδεση αυτών των δύο όψεων.

Αννα Φιλίππου

ΥΓ: Ολα αυτά (και πολλά ακόμη), είχαν προγραμματιστεί να συζητηθούν στη συνάντηση της Πέμπτης 13/12, στις 9:00 το βράδυ, όπου τελικά παραβρέθηκαν μόνο και ενδεικτικά, οι: Ανθή, Αννα, Εριέττα, Σόνια.
Το γεγονός αυτό έδειξε σε μας ότι:
- Οταν οι συναντήσεις δε διοργανώνονται απο " υψηλά ιστάμενα άτομα ", ανομπάρονται, περιφρονούνται και προβοκάρονται απροκάλυπτα.
- Σημαντικές συζητήσεις και ξεκαθαρίσματα απαραίτητα για τη λειτουργία και την πορεία της ομάδας αντιμετωπίζονται με αδιαφορία (στην καλύτερη περίπτωση) και υποτιμούνται (σα θέματα χωρίς ουσία), όταν δε στοχεύουν σε προσωπικές επιδιώξεις (π.χ. αυτοπροβολή).
- Τον φόβο απο μερικούς ν'αντιμετωπίσουν πρόσωπα και πράγματα που αν ξεκαθαριστούν θα φέρουν ως άμεσο αποτέλεσμα την αντιμετώπιση της ίδιας της εικόνας του εαυτού τους.

Δε προσπαθούμε εδώ να παίξουμε το ρόλο της Ιεράς Εξέτασης. Δεν αποκλείουμε τους εαυτούς μας απο το μερίδιο της ευθύνης, που οδήγησε σ' αυτή τη δυσάρεστη κατάσταση.
Πιστεύουμε ότι όλοι πονάμε την ομάδα " Σκυλάκια του Παυλώφ ". Εμείς δείξαμε και συνεχίζουμε να έχουμε τη διάθεση να δουλέψουμε σε άλλη βάση και θέλουμε να πιστεύουμε ότι υπάρχουν και άλλοι που ζητούν τα ίδια πράγματα.

Ανθή - Αννα - Εριέττα - Σόνια

Εδώ τελειώνει η ύλη του 9ου τεύχους.

Τις θερμες ευχαριστιες μας στο Βασίλη Μοναστηριώτη για την βοήθεια που μας πρόσφερε.

Το τεύχος αυτό αφιερώνεται στα στρατευμένα "Σκυλάκια".

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

1. ΣΤΕΚΙ ΦΛΣ. σελ. 1
2. ΣΚΥΛΟΣΧΟΛΙΑ. " 2
3. Ο ΘΕΡΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΑΡΓΟΠΕΘΑΙΝΕΙ. " 6
4. ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ. " 9
5. Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ. " 10
6. ΝΑ ΕΥΧΕΣΑΙ ΜΟΝΟ.... " 12
7. ΧΑΝΙΑ... " 15
8. ΦΑΚΕΛΩΜΑ; " 17
9. ΠΟΙΗΜΑΤΑ " 20
10. ΜΙΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ " 22.
11. Ο ΛΟΡΕΝΤΖ ΚΙ Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΔΑΡΒΙΝΙΣΜΟΣ " 25
12. ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ Σ' ΕΝΑ ΑΔΙΑΦΟΡΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ " 30
13. CHICO MENTES " 32
14. ΨΥΧΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΤΗΤΑ. " 37.
15. Φ. ΠΟΥ; Ψ. " 39
16. ΟΤΑΝ Ο ΗΛΙΟΣ .... " 48.
17. ΜΙΑ ΠΡΟΚΥΡΗΞΗ " 50
18. ΠΩΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΑΝ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ " 52